

Hösten 1963

Solbackatidningen

Tidning för alla solbackapojkar

RJORN PAJKULL läser statsvetenskapliga ämnen i Göteborg.

CHRISTER ALMOVIST och **LARS JOHANSSON** går på handelshögskolan i Göteborg.

BJÖRN GYLLENBERG pluggar mot studenten som privatist i Stockholm.

UFFE JARVIN ska bli sjöofficer, drillas just nu på Sjökrigsskolan.

HANS BÄCKSTRÖM och **HANS HOPPE** återfinns numera bland Stockholms jurister, jur kand har också **BENGT**

ULF PEYRON, jurist i radiochefens kansli, har lämnat Uppsala, flyttade i somras in i en villa på Lidingön. Fortfarande den som ser till att den här tidningen kommer ut.

GÖRAN ENGWALL arbetar på L M Ericsons försäljningsavdelning, bor i Nacka, Alphydddevägen.

HANS NILSSON, göteborgare egentligen, har lämnat Lund, läser nu juridik i Stockholm.

STIG ENGZELL har tagit »Redaktören», det vill säga gått ut Journalistinstitutet i Stockholm. Arbetar från januari i Arboga Tidning.

GÖRAN ENGWALL har blitt direktörsassistent på nystartade Försäkringsbolaget Pensionsgarantier, knutet till arbetsgivareföreningen.

ULF ENGWALL är läkare, hittas på Karolinskans öronpoliklinik — pd barnkirurgen är **PER-AKE SKOOG**.

KLAS NILSSON och **KURT HJUKSTRÖM** har åkt till Tyskland för att studera arkitektur.

Andreas Ehn, som övertagit rektorskapskapet under rektor Tor Lundbergs studietid. Rektor Ehn tjänstgör ett halvår.

DEMENTI

Paco Härleman har en bror. Han heter Paco Härleman.

Nu hände det sig så att Paco Härleman blev pappa. Men Paco Härleman var bara förlovad vid den tiden, så det var således brodern, Paco Härleman som blivit den lycklige fadern. Nu är Paco Härleman lyckligt gift med Dorothea Murray (kusin till Osmo). Så nästa gång kan det mycket väl vara Paco Härleman som blir far. Emellertid ber Paco Härleman att få tacka för alla vänliga gratulationer som dumpit ned i brevlådan, genom att Solbackatidningen hade inne en annons om den lyckliga tilldragelsen. Det var emellertid inte Paco Härleman det gällde, utan Paco Härlemans bror Paco Härleman. Vi dementerar alltså annonsen i samband med solbackagossen Paco Härleman. Flåt, det är så lätt att blanda ihop...

GÖTEBORGARNA har inte haft sin traditionella ärtmiddag, med punch, i höst, men det ska bli en i vår. Och överläggningar har så smält förekommit mellan Stockholm och Göteborg om att spika fast samma dag i de båda städerna, och så skicka gemensamt kallesekort. Så får man se vilka som drar mest folk, göteborgarna eller huvudstädgarna..

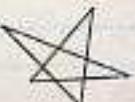
HÖTTNER klarat av — han är för övrigt rätt nybliven åkta man.

PELLE FRÖLÉN går på STI i Stockholm.

HANS LINDBLOM, **CHRISTER GRÄBNER** och **MAGNUS ROEMPKE** lär praktisera på byggnen i Stockholm.

CHRISTINA von ECKERMAN är sexmästarinna hos högerstudenterna i Lund, **CATHRIN von HEIDENSTAM** sitter på utrikesdepartementet i Stockholm. I det sammanhanget påstäs det inte vara någon tillfällighet att ovan nämnde Gräbner förlagt sina studier till Stockholm.

Fänriken vid Svea livgarde **CHRISTIAN PACO R:SON HARLEMAN**, Stockholm, och Dorothea Murray, Stockholm, dotter till kanslidirektör Carl Murray och hans maka Agneta, född Beck-Friis, vigdes den 19 oktober i Gustaf Adolfskyrkan.

Vi gratulerar!

... en 50-åring, alldeles nybliven sådan, nämligen **PETER-JULIUS COYET**, Stockholm, kammarherre och framförallt mångårig klubbmästare i föreningen Solbackapojkarna;

... en studerande, nämligen docent **STEN-OTTO BATTIS LILJEDAHL**, han har nämligen fått forskningsanslag för att pröva ut olika medel som kan förhindra den skadliga fettmobilisering som inträffar hos t ex trafik- eller brännskadade i det stressade tillstånd de kommer i omedelbart efter den fysiska skadan;

... **GÖRAN BANCK**, pol mag i Lund, som uppmärksammats för sina fina bilder, främst av kvinnor, av *Popular Photography* — Solbackatidningen presenterar en del Banck-bilder i nästa nummer;

... Föreningen Gamla Lundsbergare, som fyllt 50 år; ... Lundsbergsskolan, som därför fick en jubileumsfond på över en miljon kronor (mer om det och om Lundsberg inne i tidningen).

Solbackatidningens redaktion på skolan: **Hans Hermansson** och **Anders Wykman**.

Skvaller i spegeln

Bidrag till Anders Wilhelmsson
Burträsksgatan 15, VÄLLINGBY

NILS FREDRIK HÖK, Vallentuna, har bytt företag, bygger nu upp en veterinärmedicinsk avdelning inom ett amerikanskt läkemedelsföretag i Stockholm.

ROLAND EKEROOTH pluggar vidare, samtidigt som han arbetar med skolungar i Hässelby numera; är klar med socionomerxamen och folkskollärarexamen, är snart fil mag och så pratas det i Stjärnhov med omnejd om att han ska fortsätta med att lissa...

MELCHER EKSTRÖMER, Fågelfors(husen), ingår i tråhusfabrikanternas riksförbunds expertexportutskott, som bland annat ska bevakad den svenska tråhusexporten till länder inom de båda marknadsblocken.

CARL-EDVARD JEPPESEN, flitig pianist och kompositör på Solbacka för så där en tju-

go är sen, populär lundaspexare sen åtskilliga år, har fått flera engagemang i U. S. A. Jeppa har skrivit kontrakt med en rad svenskföreningar i Chicago och andra delar av Amerikas svenska bygder. Så 1964 blir det jeppaturné genom U.S.A.

CLAES HELLERSTRÖM har lämnat rederinäringen på räckusten och flyttat åter till Stockholm, till Scania-Bilars Norrorganisation vid Lindhagensplan.

RICHARD HALLEN är ölmän, direktör för danska Tuborg i Stockholm.

BENGT-OLLE HAKANSSON har lämnat geriatriska på Södersjukhuset och arbetar nu hos Flygstaben, lär sig åka jet och ska bli flygspecialläkare.

BO STENSTRÖM håller ordning på riksdans böcker, är

bibliotekarie i riksdagsbiblioteket.

STAFFAN HARDE läser mot pol mag vid Stockholms universitet, är anställd som marknadsanalysator vid OK.

HASSE LINDELL har lämnat Separator i Stockholm för åtminstone ett år — började 1 september en kurs i Genève.

PUTTE WADSTEIN, 1929-32 på Solbacka, har haft två pojkar på skolan. **PETER WADSTEIN**, 21, är på SAS' försäljningsavdelning, **ANDERS WADSTEIN** var en av de 19 bland 300 sökande som kom in på marinens maskinskola vid Berga. Pappa Putte tror att det gällt så bra för wadsteinarna därför att alla haft Sir Harry i engelska och matte.

CLAES E ÖSTRÖM, 31, har återvänt från USA, där han arbetat fem år med luftkonditionering — nu fortsätter han i Stockholm inom den branschen. Ett nätt litet jobb avslutade hans amerikavistelse; han ledde luftkonditioneringen av de fjorton skyskraporna i Rockefeller Center, New York. Som faktiskt inte hade luftkonditionering förut. Han är bara tjänstledig från Buencod-Stacey, för att sondera för egen konsultverksamhet i Stockholm. Bor nu i Hässelby med fru Sigrid och resten av familjen, en ettdring.

TOM HOLM är fortfarande lärare i Luleå, men arbetar än-

då hos Stille-Werner i Stockholm. Har nyligen tjänstledigt från lärarskapet.

AKE NERELL, civilingenjör, expert på ventilation, jobbar hos Tugo Theorell i Stockholm.

BERTIL HAKANSSON, gymnastikdirektör, har lämnat Stockholm igen för Linköping, där han undervisar på läroverket. Berra bor på Bokhällaregatan.

HEINZ DECKER, har fått mästarvärdighet i silversmedsacket, garanterat av kungl kommerskollegium — Heinz har lämnat Hallberg och arbetar nu helt fritt med verstad hemma i villan på Lidingön. Han har bland annat gjort den vackra silverljusstaken som skänktes till skolan för drygt ett år sedan av Solbackaförningen.

LARS OLOF SANDBERG driver nu tillsammans med sin bror restaurang Baldakinen i Folkets hus i Stockholm.

TOR HAHNE är också i krogbranschen, är restaurangchef på Marginalen i Svenska Dagbladets hus i Marieberg.

Stor träff

var det i Stockholm med Solbackapojkarna i november — där bjöds både mat, föredrag och film. Mer om både mat, föredrag och film inne i tidningen.

Prenumeration 5 år	kr. 50.—
Lösningspris	kr. 5:50
Medlemmar i Föreningen Solbackapojkarna erhåller tidningen utan kostnad	

Redaktion: Hans Hermanson, Anders Wykman, Solbacka, Stig Engzell,
Anders Wilhelmson, Stockholm, Gunnar Schramm, Göteborg
Ansvarig utgivare: Anders Wilhelmson
Ekonomi, annonser, distribution:
Ulf Peyron, Lidingö, Hans Norrman, Solbacka
Tidningens adresser: c/o Peyron, Kortlävagen 66, Lidingö, tel. 08 66 31 75
c/o Wilhelmson, Burträskgatan 15, Vällingby, 08 87 31 77
eller Solbacka Järöverk, Stjärnhov

Tidningen utkommer med ett
nummer pr termin
Postgiro: 46 29 45
Annonsprislista på begäran
Tryckt 1963 hos
Tryckcentralen, Helsingborg

TEATER - TACK FÖR DET!

TEATER med skolan är en ganska gammal idé, men först de två senaste åren har Solbackaeleverna fått se teaterstycken, spelade av Riksteaterns turnerande ensemble, mer regelbundet varje termin. Idén är trevlig och alla eleverna ser gärna att den lever vidare, då en kväll i Gryts föreningshus, där föreställningarna brukar äga rum, är ett trivsamt avbrott från den dagliga skolrutinen. Tyvärr har endast gymnasiet haft tillträde på grund av att skolan endast fått reservera lite mindre än hälften av de 200 platserna. Intresset är förståeligt nog stort även i byn. Olle Larsson, en trivsam lanbrukare, som håller i trädarna vid föreställningarna, har på Solbackatidningens förfrågan sagt att ortsborna har varit nöjda med Solbackaelevernas uppträdande och att skådespelarna ofta har påpekat, att de sällan har spelat inför en så tacksam publik.

Höstens repertoar har varit två pjäser av ganska olika karaktär. Den första var en musical i västernmiljö och hette »PRÄRIE-SALOON». Mycket sång och än mer skjutande var huvudingredienserna i denna pjäs. Handlingen spän sig kring det gamla välkända västerntemot med bov, hjälte och hjältinna i huvudrollerna. Nu blev kvällen en helafton och då en av skolans pojkar utnämndes till hederssheriff i Skurk-City var kvällens klimax nådd. Den andra pjäsen var av ett helt annat slag. »MIN KÄRA ÄR EN ROS» hette stycket, och författarens namn var Bo Sköld, en man, som låtit tala om sig mycket i teatersammanhang. Pjäsen handlar om hur en världsfrånvarande ung doktor i konsthistoria, Georg Ehnström, försöker återvända till det liv, som han lämnat utanför sina böcker och tavlor. Hjälp på vägen får han av en 14-årig »raggarbrud» och grannen »fröken Nini», som båda ser på Georgs problem med olika ögon. Pjäsen slutar mycket tragiskt, Georg blir ihjälslagen av raggar, och då ridån dras för har nog många i salongen fått sig en tankeställare.

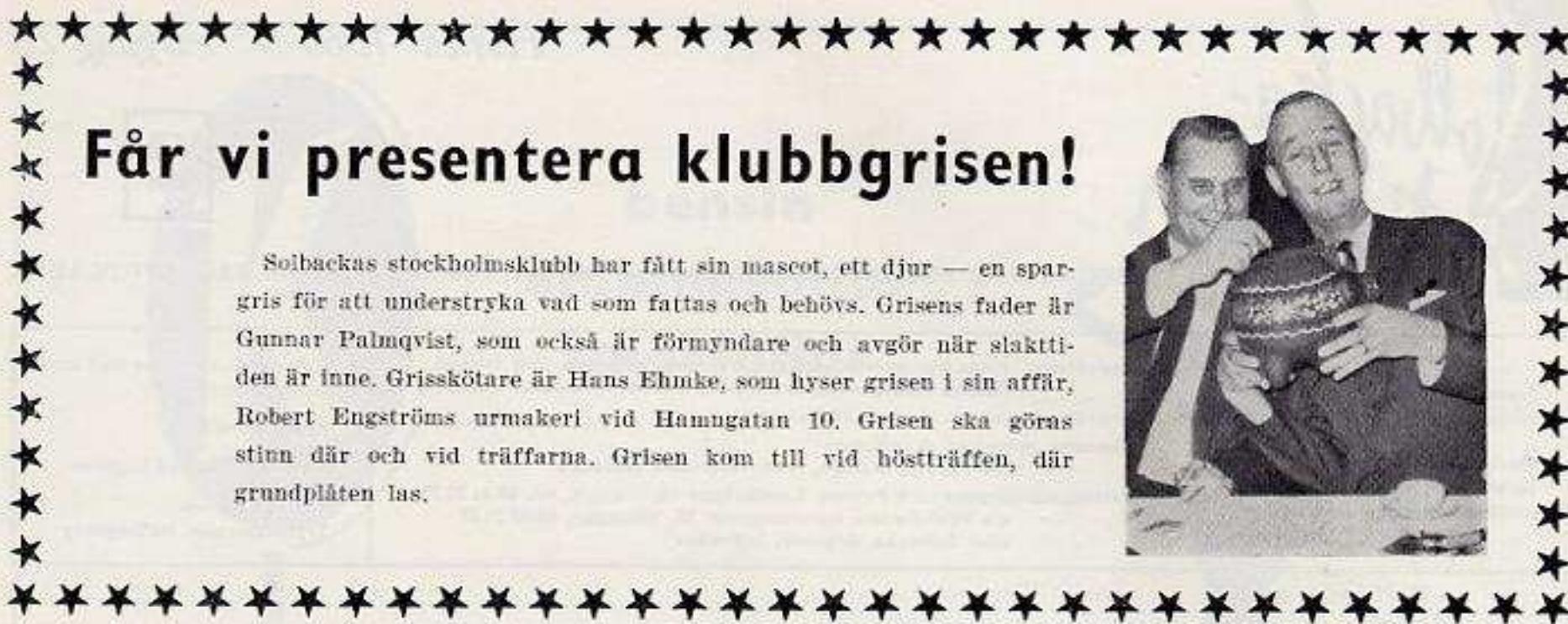
Ett yttrande av en pojke från skolan visar, att adjunkt Magnussons arbete med biljetter och platser har fallit i god jord.

»Bra pjäs det här. Synd bara att inte tillfället återkommer så ofta, en gång i veckan vore lagom ungefärlig.»

Ja visst vore det

MASSA

Får vi presentera klubbgrisen!

Solbackas stockholmsklubb har fått sin mascot, ett djur — en spargris för att understryka vad som fattas och behövs. Grisens fader är Gunnar Palmqvist, som också är förmyndare och avgör när slakttiden är inne. Grisskötare är Hans Ehnike, som hyser grisens i sin affär, Robert Engströms urmakeri vid Hamngatan 10. Grisen ska göras stinn där och vid träffarna. Grisen kom till vid höstträffen, där grundplåten las.

Fullträff, ja tom fem - etta

Just det, novemberträffen i Stockholm blev succé. Över 50 kom, hörde på föredrag, åt och drack, såg på film och gaggade till sena natten. Förmodligen blir det en sån träff, minst, per termin. Och kanske med damer också, det har diskuterats så smärt.

Två kusiner Wilhelmson, Hans och Anders, och Erik Furugård,

Tvärs genom generationerna skar Solbackaträffen i november på Byggnadsföreningen vid Norrländsgatan i Stockholm — det bör framgå av bilderna på denna och följande sidor.

Det här med träffar, det har gått upp och ner genom tiderna, kan de gamle berätta. Det har varit både si och så med tisdagsträffarna under senare år, särskilt har de blivit lidande på att det inte går att få en fast lokal — sen vi lämnade bankmännens lokaler på Blasieholmen har Solbacka i Stockholm fört en tämligen ambulerande tillvaro. Och lär få fortsätta att göra det.

På Ulriksdal, när tisdagsbröderna sågs där förra säsongen, bestämdes att det skulle bli en ordentlig träff till hösten. Ett arbetsutskott tillsattes t o m, med Gunnar Palmqvist som drivkraft, bistådd av Christer Fredholm, Björn Möller och Carl-Erik Fahlén.

Utskottet drog upp riktlinjerna per telefon och åt arbetsmiddag å Tennstopet; sen skickades inbjudningskort ut via Eva och Hans Norrman, som har bördan av föreningens adressplåtapparat på Solbacka.

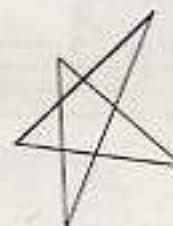
Över 50 kom som sagt: Christer Fredholm började med att berätta om Världen och vi ur militär och militärpolitisk synvinkel, sen åts och dracks det och så visade Björn Scherrer film från en segelfartygstur till Västindien.

Tal hölls vid middagen, av bland andra Hadar Kylander och Ulf Peyron. Hadar talade på vers, Ulf var mer prosaisk och berättade att han representerat Solbackaföreningen (med urgåva) när Lundsbergsföreningen fyllde år. Och tillade att lundsbergarna samlat in pengar till jubiléet för att förstärka skolkassan med. Det blev en miljon och några hundratusen därtill. . .

Åt detta buades ljudligt. Och inte heller kunde detta sorgesamma meddelande fördystra stämningen runt borden. Så det så.

Christer Fredholm och Björn Scherrer svarade för det som inte handlade om mat m m vid höstträffen; Christer höll föredrag om militärpolitik och Björn Scherrer bjöd på filmad seglats till Västindien.

**GUNNAR
PALMOVIST**

det är han som dragit de tyngsta lasset med soibackaträffar de senaste åren. För uppdrag och klagomål, ring honom på Vattenfall, 87 00 00, eller hem, 82 52 47.

Bildsvepet må tala för sig självt, men som sagt nästa träff beräknas bli av i februari—mars och Stockholmsklubben hoppas kunna skicka ut kalender till alla föreningsmedlemmar. I Göteborg ska också en Solbackaträff, med årsoppa som det brukas där, bli av i vinter.

Lars Törnblom, Brunkebergsåsen 30, Norrviken, tel. 84 06 72 el. 018/801 13

Bernhard Beskow, Bäckskär 18, Bromma, 37 43 96, 11 41 50
Torsten Cronlund, Sulitelmavägen 37, Bromma, 25 42 89, 26 69 58

Ebbe Bring, Torphagsvägen 4, Stockholm 50, 34 18 68, 63 50 40

Ingemar Alström, Villagatan 6, Sundbyberg, 28 34 54, 22 26 20 kl. 13–14

Hans Ehme, Hantverkarg. 39, Stockholm K, 50 13 41, 20 26 06

Björn Möller, Tranebergsv. 53, Bromma, 26 67 04, 62 13 34

Erik »Puttes Wadstein, Bredagatan 12, Sthlm No. 10 38 20

Bo Stenström, Döbelnsgr. 60, Sthlm Va, 30 50 64

Sven Magnusson, Banérg. 61, Sthlm No. 62 23 80

B. Roosmark, Ardalav. 156, Bandhagen, 86 80 46, 54 02 00

Tom Holm, Bagargr. 8, Farsta 4

Bengt O. Nilsson, Villag. 23, Sthlm Ö

Här är några

av de som var med
på novemberträffen

Staffan Ekbom c/o Körlof,
Torsg. 6 A 4 tr, Uppsala,
11 72 82

Stig Engzell, Karlav. 61,
Sthlm Ö, 63 20 60

Hans Alvö, Per Hallströms
väg 2, Nacka

Claes Erik Öström, Gråbergsv.
7, Stuvsta, 57 98 67

Ulf Engzell, Ankdammsg. 36,
Solna

Bengt Clemmedsson, Hornsgatan
64, Sthlm Sö, 41 84 78

Arne Cavalli-Björkman, Havsörnsv. 6 4 tr, Farsta, 64 80 13

Torbjörn Adolphson, Odengat.
58 A, Sthlm Va, 30 82 26

Ulf Hummerhielm, Karlav.
14 b 5 tr, Sthlm Ö

Claes Hellerström, Torsg. 42,
uppg. 3, 3 tr., Sthlm Va,
30 53 19

Roland Ekroth, Nynäsv. 293,
Enskede, 48 81 10

Staffan Härde, Alstensg. 82,
Bromma, 25 47 68

Erik Furugård, Storg. 2 A, Eskilstuna, 016/130 26, 370 40

Hans Wilhelmsson, Läkarg. 7 B
Eskilstuna, 016/105 40, 470 20

Anders Wilhelmsson, Burträske 15, Vällingby,
87 31 77, 63 10 00/360

Ake Nerell, Öregrundsg. 14, 1 tr
Sthlm No. 60 18 91, 24 50 20

L-O Sandberg, Möreg. 8,
Sthlm, 63 51 30

Lennart Ljungqvist, Ind Standard,
Skeppsholmen 34,
Sthlm C, 10 05 60

Per-Johan Östberg, Värtav. 15,
Sthlm No. 62 78 64, 63 26 54

Christer Fredholm, Grevg. 10,
Sthlm Ö, 61 71 12, 67 95 20/276

Sven Fredholm, Lostigen 3,
Solna, 85 31 94

Göran Engvall, Alphyddev. 8,
Nacka, 16 76 15

Strindbergs »Mäster Olof»

Sommaren 1872 skrev August Strindberg prosaupplagan av Mäster Olof och 4 år senare versupplagan. Det ungodmigt stridsglada, symboliserat av Gert bokpräntares ord »sikta mot skyn och du skall träffa trädtopparna», har i den senare versionen utbytts mot Schopenhauers och Hartmanns levnadströtthet.

Jämte Röda rummet inleder Mäster Olof en ny epok inom den svenska litteraturen. Vid själva utformningen av dramat blev Strindberg inspirerad av bl. a. Schiller, Oehlenschläger och Shakespeare. Den sistnämnde har lånat ut sitt realistiska sätt att blanda tragiskt och humoristiskt, stort och smärt. Strindberg hade läst Brandes Shakespeareöversättningar och blev mycket imponerad av engelsmannens sätt att med konturskarpa smådetaljer, som var helt skilda från handlingen, få fram en tydlig realism. Denna användning av »le mot propre» kommer emellertid tydligare fram i den surrealistiska litteraturproduktionen.

När Strindberg gjorde sitt första utkast till Mäster Olof i december 1871, återkommer envist ett recept på kryddad Rochelle, som han till slut får med, då Nils och Mårten sitter och samtalar vid Fru Kristinas dödsbädd. Dramat är både anti-demokratiskt och religiöst likgiltigt.

Mäster Olof skrevs enligt Strindberg under ändlösa diskussioner med anledning av Buckle, och dennes »Civilisationens historia i England». Buckles relativt sanningsbegrepp har spelat en stor roll i dramat.

Strindberg hade ursprungligen tänkt kalla dramat »Hvad är sanning?». Enligt Buckle bestod det goda att riva ned det som existerar, dock i en negativ bemärkelse, emedan man inte skulle bygga upp något nytt. Parallelen med Esplanadssystemet och dess motto: »Här rivas för att få luft och ljus, är kanske inte det tillräckligt?» kommer osökt.

Strindberg har dock ej motståndslöst absorberat Buckles idéer. Detta märker man bl. a. i att han har lagt dennes teori om folketets tröghet inför nya, och alltså sannare, åskräningar i munnen på den osympatiske adelsmannen, som mäster Olof träffar på slottet. Ty om en person, som man tycker illa om, framlägger en teori, så har man mycket svårt att anamma den.

Diktionen i Mäster Olof står

i skarp kontrast mot det gamla deklamatoriska framsättningssättet. Författaren använder sig av en förtädat, ordfattig dialog.

Strindberg har plöjt ned en stor del av sin egen person i Mäster Olofs gestalt. De har samma lynne, båda är känsliga för stämningar, och humöret anpassas efter dessa. Olofs sinnesstämningar pendlar mellan entusiasm och missmod, mellan hänsynslöshet och svaghet. De har båda en kraftig motsigelse och oförmöga att tåla yttre tryck, de måste till varje pris hävda sin självständighet. Den avslutande scenen innehåller en rad överlädde litet hastigt ångrade beslut. Likheten med »Till Damaskus» — som också är ett självanalyserande verk av Strindberg — med den Okändes ord »kom präst innan jag ångrar mig» är tydlig.

Som ung hade Strindberg också lidit för sin tro. Han hade läst Theodore Parker och blivit upptänd av dennes idealistiska, obundna kristendom. Strindberg hade redogjort för dennes livsåskådning i skolan och ställt till skandal. Det finns även olikheter mellan författaren och huvudperso-

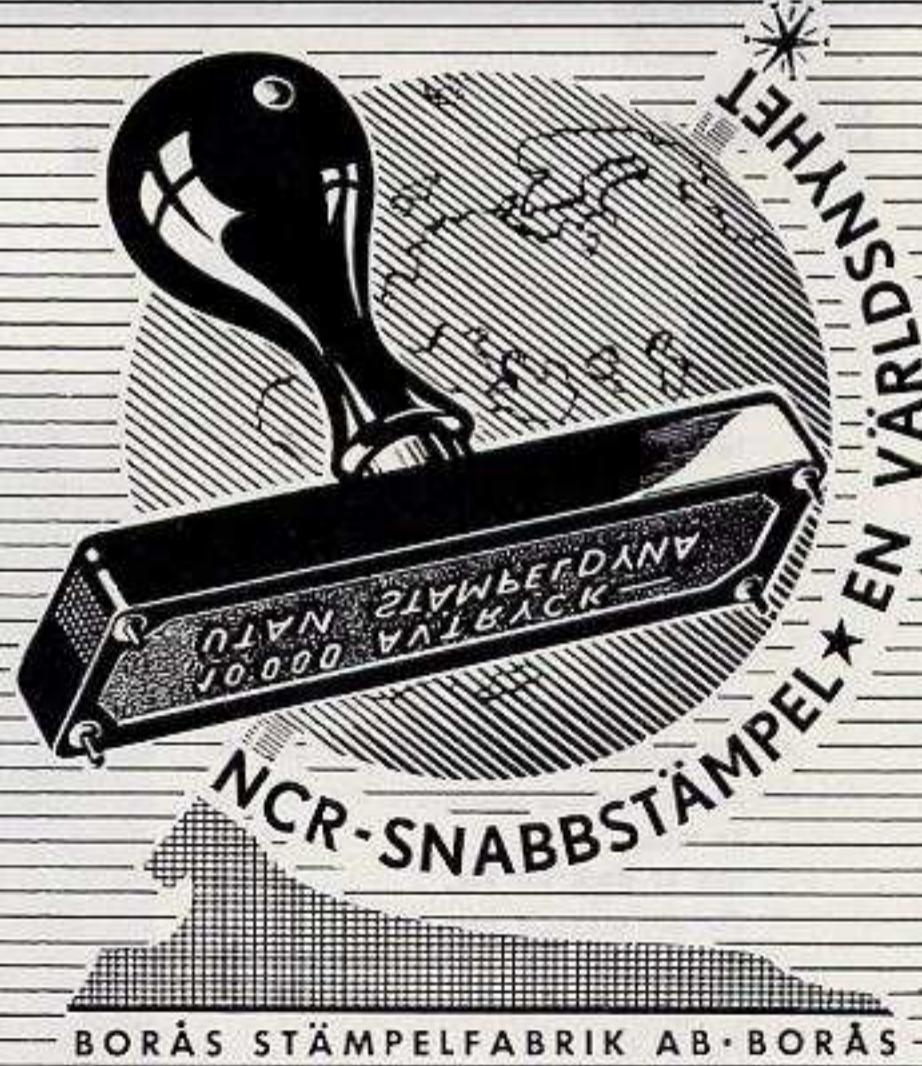
nen. Strindberg hade under hela sitt liv mycket svårt att tala offentligt och fick då nervösa talrubbningar. Psykologiskt följdriktigt kompenseras han i Mäster Olof-gestalten, som blir en gudabenädd talare. Den kanske viktigaste skillnaden mellan de båda är, att Mäster Olof är idealist, medan Strindberg har fått upp ögonen för ekonomiska realiteter.

Gert bokpräntare var samma person som Strindberg, »sådan han i lifelsens ögonblick var». Gert, som har en andlig släktkap med Ihsens Brand, kämpar helhärtat för Brandes idéer om andlig frihet.

Dramats egentliga segerherre, Gustav Vasa, är en utpräglad egoist, således är han även en bit av Strindberg.

Mäster Olof säger i samtalet med skökan: »Gud har förlåtit dig — människorna skola aldrig göra det». Denna mening har Strindberg ordagrant hämtat ur »Kameliadamen». Då inte en gång ett plagiat har någon nämnvärd förmåga att dämma upp dramats litterära kraft, anar man Strindbergs storhet.

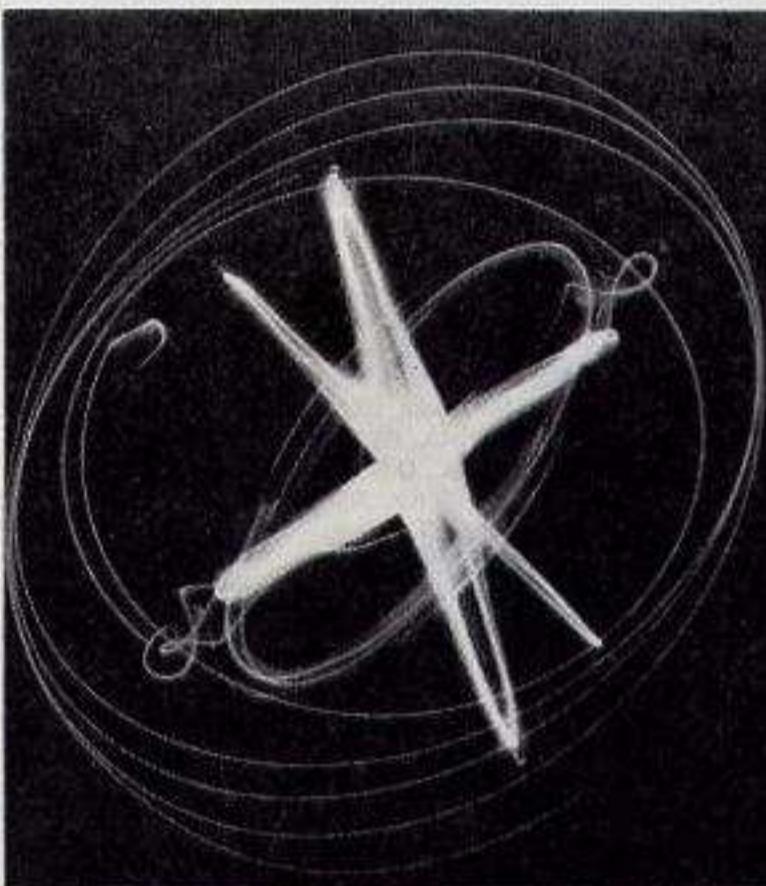
Gunnar Östlin, RIV.

BORÅS STÄMPELFABRIK AB • BORÅS

dilla
salongen

BÄCKEN

Bäcken porlar,
och vattnet lyser klart.
Jag blir så lycklig,
ty blicken renar.

Jag har ofta
besökt den bäcken,
men aldrig tordats tvätta mig helt.
Nej, därtill är mitt mod för litet.

Endast någon gång,
när jag känner mig ovanligt smutsig,
nyttjar jag
någon av de vackra kristallerna.

De kristaller,
som renar och helar,
är mina.
Jag är dock för feg,
för att utnyttja dem.

PARASITEN

Runt min lekamen,
snurrar denna vår jord.
Den är död.
Den vill äta min själ,
för att själv få liv.
Denna parasit,
som sakta och vidrigt,
förtär mig... .

LÖRDAGSAFTON

Därinifrån, hör jag sorlet från människomunnar,
bräkig musik,
och dansande fötters skrap mot parkett.
Därinifrån, hör jag skratt och dova samtal.

Det är lördag,
och här, där fötter skrapar mot parkett,
samlas vi för att mötas.

Mina vänner är djuren,
och växterna,
som denna sommarafton sjunger min visa.

Det är svårt att höra,
ty sorlet,
från dessa levnadsglada människor, stör.

De ljuma, varma och fylliga aftonbrisarna
smeker mitt öra och säger:
Idag är det lördag!

Björkarna sjunger med gnisslande grenar
och susande löv sin välkomstsång.
Medan sliden på fälten, rasslar och ber:
Låtom oss leva!

Det är bara jag som hör,
ty allt viskas,
i mitt av aftonbrisarna smekta öra.

Oeh därinne träffas man för att mötas!
Det är lördagsafton...

RUMMET

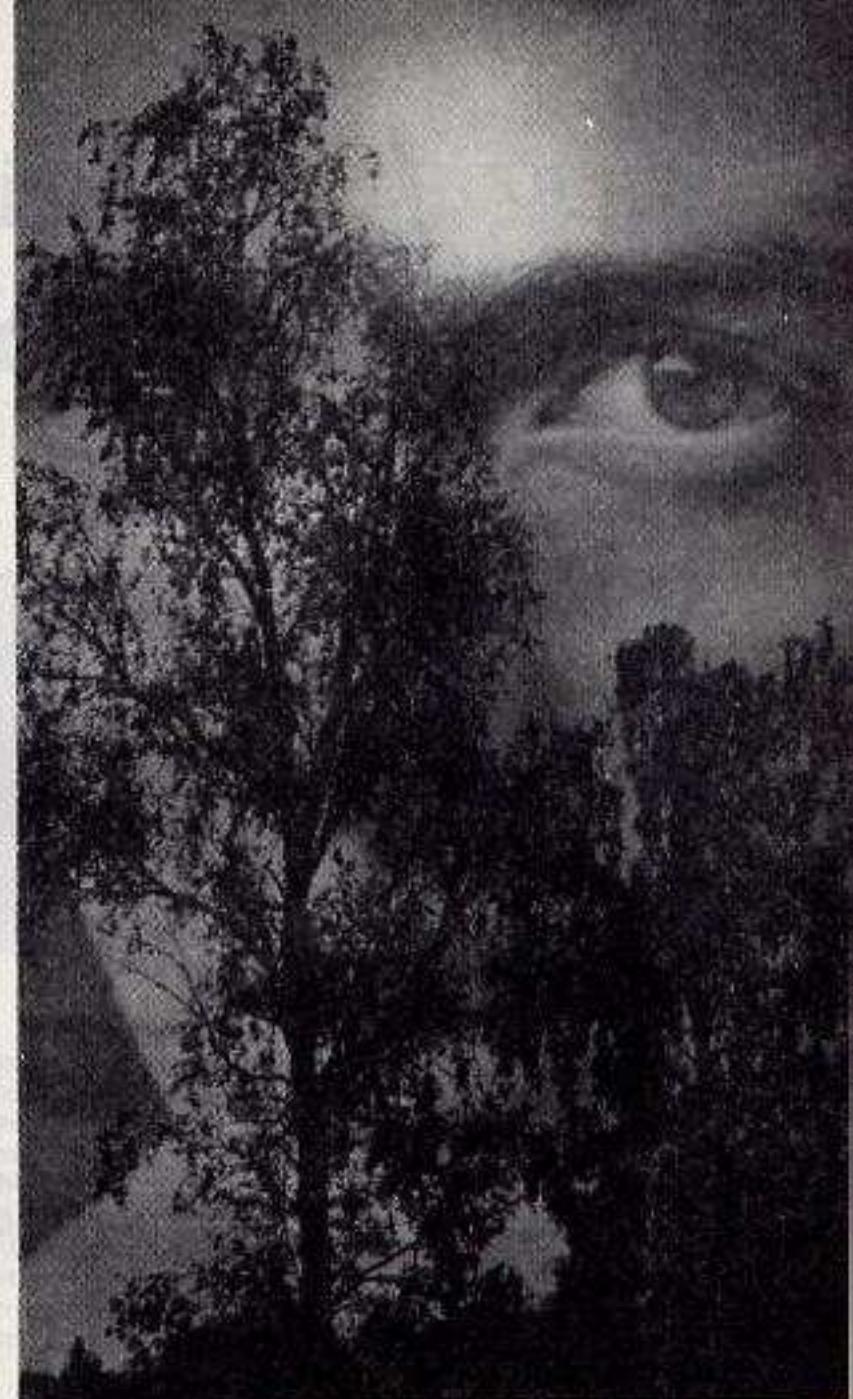
Ett tomt kallt rum,
det är vad jag har blivit lämnad!

Grått, tyst, ja, skrämmande,
ditin ej livets strålar förmår tränga.

Det går ej längre att ta på,
det är borta, det är spårlöst svunnet.

Den sanningen kan ingen ta ifrån mig.
Jag är ju född för att ta vad jag får.

Där, där utanför blommar och lever allt,
men här sitter jag ensam inom väggar och golv.

hälsar välkommen och hoppas ni ska trivas

Engelsklärare på skolan

Mr Henry Parker kommer från Denstone College i mellersta England. Han är gift och har tre barn. Familjen Parker har etablerat sig i väningen ovanför kiosken och stortrivs där. Mr Parker har många intressen, det främsta är fri idrott. Han tävlade i sin ungdom för Oxforduniversitetet i fri idrott. För övrigt är han intresserad av litteratur och musik.

Han tycker att Sverige är ett vackert land, och den svenska maten smakar honom utmärkt. Angående den svenska ungdomen anser han att den ligger betydligt före den engelska i utvecklingen. Han har dock, liksom alla andra utlänningar, svårt att förstå tonåringarnas »free love».

(Foto: Jonas Erlandsson)

Waffen o. Taxen.

Anita Svensson heter den nya husmodern med det viktiga jobbet att övervaka och sköta om våra måltider. Fröken Anita kommer från Kristianstad i Skåne. I juni avlade hon examen som internatföreständare i en skola i Umeå, varefter hon verkade som köksföreständare på ett sjukhem i Lund. Vid höstterminens början infann hon sig här.

Hennes största intressen är tennis och matlagning. Ja, jag trivs verkligen på Solbacka, och varför skulle jag inte det, när Sörmland är så likt Skåne, slutar hon.

Nya husmor på Södra Gymnastiken, Birgitta Nilsson, har sitt möderne i Askersund i Närke. Hon vikarierar också i mässan. Fröken Nilsson har tidigare jobbat som bankkassör. Dessutom har hon genomgått en husmorsskola samt praktiserat vid ett värddhem för psykiskt efterblivna barn.

Hennes intressen är koncentrerade till litteratur, historia och musik. Hon är imponerad av Solbackas omgivningar.

Dagmar Mellquist, fru till mag. Mellquist, bor och arbetar på Österbo. Hon är född i Dalarna. Hon har bl a genomgått en ungdomsledarkurs och en psykologikurs för tonåringar.

Fritiden lägger hon ner på schack och litteratur. Andra sysselsättningar är sport, främst skidor och skridskor. Eleverna är artiga och trevliga med få undantag, tycker fru M.

Inga-Lena Järnklev är 27 år, uppväxt i Stockholm. Hon har genomgått ettårig husmodersskola, dessutom har hon arbetat som lekledare. Hon har också studerat på dalroezseminariet, rytmiska grenen.

Hennes fritidssysselsättningar är blommor, sömnad, musik och konsthantverk.

Husmor Järnklev tycker att det är intressant att arbeta vid och se hur en internatskola verkar. Hon bor på Vakten, sitt arbetsfält har hon i Reserven.

Lektor Einar Mellqvist är född i Söderhamn, han är 37 år gammal, tog sin studentexamen i Lund efter studier på Hermods, där efter bedrev ytterligare studier vid Stockholms universitet. Lektor Mellqvist inriktade sig på samhällskunskap, historia och svenska.

Lektor Mellqvist har många hobbies, främst idrott och svamplockning. Han bor med fru och barn på Österbo 2. Där har de funnit sig väl tillräffa.

Adjunkt Reidar Sunnerstam är född 1931 i Tuna här i Sörmland. Efter realexamen tog han folkskollärarexamen, kompletterade sen studentexamen, den helklassiska grenen. Han fortsatte sedan sina studier i Uppsala, där han lärde nordiska språk, litteraturhistoria och teologi.

Magister Sunnerstams främsta intresse är musik. Han är en duktig dirigent, och har bl. a. dirigerat en stor hembygdsör. Han är också en mycket god altviolonist. Andra intressen är fiske och arkeologi. Han har kartlagt Sörmlands runstenar.

Magister Sunnerstam tycker att Solbacka är ett bra komplement till övriga skolformer, och att eleverna lär sig att anpassa sig till samhället.

Magister Sunnerstam med familj har slagit ner sina bopålar vid skolans nya hus uppe vid Gryts kyrka. De trivs bra och kommer nog att stanna länge på Solbacka.

Wutten.

Modern formgivning

G
RYCK-
ENTRALEN
HALSINGBORG

Edra
TRYCKSAKER
kontakta oss
Telefoner: 117 46 - 113 46
Postbox 75

Vi tillverka

- Syntetfibervävar för industriella ändamål
- Beläggnings- och lamineringsväv
- PVC-belagda nylonpressningar
- Nyloncharmeuse till foder, skjortor blusar och underkläder
- Skyddsrockstyg i nylon o. terylene
- Dammodetyger i siden, kamgarn och terylene
- Jersey
- Gardiner och dekorationsstyger i siden, dralon och linne
- Terylenemarquisette-gardiner
- Möbeltyger i syntetvelour

AB UPSALA SIDENVÄVERIER

Telefon 018/397 30

Koppla av!

SAMLA FRIMÄRKEN

Intressant - lärorikt och
nervljugnande

Vi både sälja och köpa
frimärken och ha allt i album
och tillbehör

FRIMÄRKSHUSET AB

Mäster Samuelsgatan 3 - Tel. 11 05 99
STOCKHOLM C

Back- pegeln.

R III b på vers

Berger åker alltid hem,
frågan är till vem?
Björn är en hemtam kille,
har på brudar och morsan dille.
Dellner klassens playboy är,
som sig bör då alltid kär.
Edström är en gosse med charm,
föredrar kvinnors med getebarm.
Holmvik fysik och stålmannen pluggar,
i hans tankar finns bara äventyr och kuggar.
Holsti är vår sportfantast,
»slipperna» är hans enda last.
Kadesjö är snäll för tusen,
försöker stävja alla busen.
Rolf U. vår Pitebo,
tar allt med lugn och ro.
Modig gillar lek och stoj
säger alltsomoftast koj, koj.
Norrbys byxor är utan veck,
för dem har alla kvinnor skräck.
Olaison är klassens Valentino,
liknar mest en bambino.
Rydin ser uppkäftig ut,
vill lära »pippis» veta hut.
Schneidler med historiskt flikigt sken,
vecklar varje morgon ut sina långa ben.
Sjöberg tror sig ha en väldans tur,
vill på sin riktiga dikt ha censur*
von Sydow mest på kaxis står,
gillar brudar med jättelär.
Tullhög är svår skänepåg,
sjunger som en ostämd såg.
Åström hör hemma i ett stall,
gillar pop med herrskaps trall.

* Fotnot: riktiga dikten lyder:
Se vad brylcream gjort för mig,
säger Sjöberg och kammar sig.

Tuppenklubbens styrelse, frän vänster Staffan Linder, Staffan Winberg, Håkan Östman och Per Rinman.

Uppe-med-tuppen-klubben

Som alla förmodligen vet, har en ny klubb bildats på Solbacka: Uppe-med-tuppen-klubben. Vad de flesta förmodligen inte vet, är att klubbnamnet har ringa med dess syfte att göra. Till skillnad mot den en smula mögliga föreningen Sångarförbundet försöker vi dock inte ta upp kampan med den högt ständande föreningen FOIBOS.

Alltså: En grådaskig kväll i oktober månad blev Rinman varse en grön- och grårandig tupp iklädd hatt och röda strumpor, makligt flanerande utmed Mistelns vattenbryn. Därmed var det kallat. Uppe-med-tuppen-klubben hade sett dagens ljus.

Medlemsansökningar prövades, styrelse valdes och en klok och snäll (tyvärr en aning lat) tupp, som förresten

fick tillnamnet »Hörnan» inköptes av en mycket förstående bonde och inhystes (tuppen alltså) hos en lika förstående arrendator. Det lilla nöjet kostade oss inte stort mer än drygt en tia.

Ja, då har jag alltså berättat litet om vad vi sysslar med i denna småtrevliga förening och för att ytterligare understryka att vi inte vill bli liknande Sångarförbundet utanar vi härmed dessa på konstakning för 5-mannalag söndagen den 12 jan. 1964, kl. 12.00. Tre domare ur kollegiet väljs. Sångarförbundet får rätt att utvälja 1 dylik och vi väljer 2. Sångarförbundet bjuder saker som amen i kyrkan på allsång. Må bästa lag vinna.

Tuppenkycklingen.

... och här
är R II a ...

Klassbilderna har tagits
av Ernst Nyberg, R I a

AHLSTRÖM:

Bosse ofta till »käftis» jar,
där för han en del hål har.
Axberg hoppas på kärleken,
men har inte mött den än.
»Subben» snackar genom kran',
och är kul som bara f-n.
Bertram ofta hårjett nödgar,
sällan sig i bastun glödgar.
Leif blir alltid arg och sur,
när vi skriker Brock i dur.
Chriss ofta uti skogen går,
ändå inget vilt han får.
Dahlström spelman på gitarr,
sjunger med en smula darr.
Erikson från bollplan springer,
för att röka innan det ringer.
Frising har en massa soft,
den enda dryck han här har haft.
Coco vill nu skidan taga fram,
så den inte samlar damm.
Masken är vår rådsmedlem,
hejar friskt på Alfredshem.
Knut, så liten som en sticka,
kanske har en större flicka.
När Mora får ett brev av Lena,
blir det minnsann fart på bena'.

AXBERG:

BENDZ:

BERGHOLTZ:

BROCK:

CHRISTOFFER:

DAHLSTRÖM:

ERIKSON:

FRISING:

FRISK:

HEDBERG:

HEIJKENSKJÖLD:

HELLDAL:

HERMANSON:

ISLINGER:

LINDQVIST:

MORGE:

MÖRNE:

ROSELL:

RYDIN:

SANDSTEDT:

THEORELL:

WYKMAN:

WINBERG:

ÄGREN:

ÖSTERDAHL:

Herman, tidningsredaktör,
också stor charmör.

Håkan, minst bland klassens dvärgar,
mest bland lärare han härjar.

Johans segling gick väl bra,
men skolan, går den som den ska?

Morge är en diplomat,
och som sådan ganska smart.

Gamen är ju riktigt spex,
när han ätit några kex.

Olle är vår lilla trummis,
och en riktig liten skummis.
Vi som vet mest,
Rydin är bäst.

Sandstedt är för oss en far
och han många brudar har.

Theorell är ganska skön,
och han är från Lidingön.

Wykman är med i radioklubben,
röd är också han, jordgubben.

Musen aldrig syns bland mängden,
kanske det beror på längden.

Ronnie spelar fotboll gärna,
och är klassens stora stjärna.

Martin, han vår »klassis» är,
tyska språket han oss lär.

Sluta röka

Det röks sannolikt inte
mer bland Solbackas elever än
bland andra ungdomar inom
samma åldersgrupper. Det
mycket begränsade statistiska
material över förhållandena
på Solbacka, som finns, tyder
snarare på motsatsen. Kanske
de bestämmelser om rökning,
som vi har här har hållit kon-

sumtionen nere. Många ele-
ver utan »rökintyg» ertappas
emellertid varje vecka och
får sina två »lördagar och
söndagar» eller mer.

Hos många av dessa elever
liksom hos dem med »rökintyg»
finns en uppriktig öns-
kan att sluta röka. De har
försökt många gånger (och sä-
kert lovat både sig själva och
rådet att göra det) men miss-
lyckats.

Det är svårt att sluta och
härda ut.

Doktor Birger Grape, som
är knuten till Karolinska sjuk-
husets i Stockholm rökavvänj-
ningsklinik, känner väl dessa
svårigheter. Han vet emellertid
också mycket om hur de
skall kunna övervinnas. Med
hjälp av dr Grape och hans
specialutbildade sköterskor
kommer vi på Solbacka att ge-
nomföra en rökavvänjningskur
för alla, som vill sluta röka.
Skolans egen läkare och skö-
terska, dr Redin och syster
Elisabeth, kommer på ett be-

tydelsefullt sätt att ingå i sta-
ben.

Behandlingen, som förutom
föredrag, film och personliga
samtal även omfattar medici-
nering pågår under tio dagar
utan avbrott. Det system, som
tillämpas vid denna kur, har
för avvänjning av ungdom gi-
vit ett gynnsamt resultat.

Det är att hoppas, att det
även för Solbackainnevänar-
nas del skall utfalla väl.

Ehn.

Ur en veckovakts dagbok

En måndagsmorgon i november beslöt jag mig för att förevisa det mer eller mindre hjärtliga mottagande, som en veckovakt får när han fullgör sin morgonrötta plikt. Här redovisas alltså resultatet. På förekomsten anledning bör framhallas att bilderna tagits under fullt realistiska omständigheter — varje likhet med i levande livet förekommande personer är därför ingen tillfällighet.

Första sömntutan låg halvvägs ur sin ljuva paulan. Han bärdes av barmhärtighets-skäl före väckning.

Näste man hade säkert vaknat av ett tyngande samvete och sett igenom spausklaxan en gång till nu på morgonkvisten — han verkade märktig piggelin. . .

. . . men det var inget mot gossen i nästa rum. Det fick jag klart för mig när jag plötsligt fann mig klistrad mot väggen som ett frimärke. Kallas morronhumör!

Kullen här sa bara: Ok, ok, jag är vaken. Och jag trodde honom fast man egentligen aldrig ska tro en människa som påstår nåt sätt utan att stå pd sina bara fötter utanför sängkanten.

Sätten att bota ensamhet är många, här ett. Flickan heter Greta.

»Vem har tagit min kudde — jag snöt snabbt. Andras styrka är egen svaghet.

På skånska: »Uts, plus en knuten näve, bäst att gå. Kvickt. . .

Modell kuddkramare, helt ofarlig att räcka, hinner ej reagera.

Väcka smälningar är livsfarligt, han fick sova vidare.

»Luktar här inte brasilianskt kaffe?» (undrade Riobo).

Såna trevliga drömmar ska inte störas, suss gött!

ÖSTERBOS LUCKKRÖNIKA

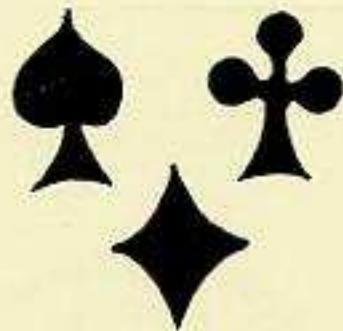
Rede längst på luckan är alltid han på glasögon bär Ländal till fjällen längtar där i backarna han flämtar Söderberg, vår brasilianske vän kan gärna ha en mindre sång Granat i skogen skräddar endast efter fåglar Larsen först i 35 gick sen en spark till 45 fick Dahlin bilar diggar och även båten riggar Frising är klassens snille pluggar så han får dille Engvall trött i sängen ligger och om att sova han bara tigger

Landgren dagarna i ända filmer gör kanske blir han en ny och stor regissör Holmberg ingen hobby har ändå är han snäll och rar Tidblom ny medlem i hemvärvnet är glatt han plockar sitt gevär isär Olsson har ett spektigt humör och gillar frimärken i stor valör Torgny luckans tuffaste gay går alltid omkring i sin skinnapaj Ekberg gillar att spela poker särskilt när han får en joker Mathson vill till alla hockeymatcher hinna för att få se Djurgården vinna Ramel lystrar oftast till pop och hoppas få höra Beatles i topp Törnblom liten och lekfull är alltid på sina leksaker bär Hammeborg tyst och stillsam bygger båt till sin lilla hamn Svenssons lilla båt läcker så han blir våt

Hedman i Bromma bor där finns det inga kor Mad endast deckare läser ända tills han av spänning jüser Sillen kommer från Milano där man dricker Cinzano von Ahn, rund och triud ofta röd om kind Lundén, klassens sprinter är i ringen en härlig fintar Arnek kraftig och stor har 46 i skor I Skåne bor Grivell och där finns det inga fjäll Dellner i mässan jobbar där han för flickorna snobbar Wennerström på Lidingö bor på landet åker han ut och ror Kjellberg rolig och kul fast han är lite ful Lindström, luckans geni pluggar mest kemi.

Skriuen av Österbos Luckfestkommitté.

Tre straff

Solbackas bridgeklubb tycks gå en ljusare framtid till mötes. Till skillnad från förra året har intresset, efter omständigheterna, varit gott. Tre Straff kan nu redovisa ett 30-tal medlemmar. Säsongen inleddes med att ny styrelse valdes: ordf. Bergholz, RIIa, v. ordf. Fält, RIII, sekr. Gedin, LII, kassör Lenberg, RIII, materieförv. Holmberg, RIIb, samt tävl.-led. Wedlin. Erfarenheterna sade oss, att det behövdes en instruktions- och upplysningsman. Det beslutas sälunda, att en PR-man skulle utses och valet föll på Simon Edström, RIII. När man nu, några månader efter mötet, blickar tillbaka, kan man utan vidare säga att experimentet utföll positivt. Och det med mag. Isenius' konstnärliga hjälp.

Resultatet har varit varierande för många. Paret Betts-Bryntse jr. har vid nästan samtliga tävlingar, inte särskilt överraskande, belagt för-

staplaceeringen. De blev visserligen tvungna att vika åt sedan för magistrarna Bryntse-Wetterström, som gav en skicklig uppvisning i hur man spelar bridge, och som ställde till förvirring bland nybörjarna.

Aven paret Edström-Bergholz har haft fina placeringar, men för så gott som samtliga har det varit up and down. Ändå saknas inte intresse, utan det spelas med friska tag.

Pe-Ge.

Sigtuna humanistiska

har förvärvats ett amerikanskt plasttält av kapten Carl Ekman, Stockholm. Tältet kostar cirka 50.000 kronor. Det värms upp med fläktar och ska på Hum användas som tennis- och gymnastikhall.

*Till Er som tänker i tub...
FÖR LÄGSTA PRIS OCH
SNABB LEVERANS —
FRÅGA HJO FÖRST!*

För att Er produkt skall bli konkurrenskraftig är det av stor betydelse att hålla förpackningskostnaderna nere. När det gäller tubförpackningar har Hjo blivit en föregångare genom långt driven teknik, rationella tillverkningsmetoder och sälljande design. Hjo tillverkar tuber av aluminium som ger innehåll och arom ett betryggande skydd mot inverkan av solljus och luftens syre. Hjo levererar årligen miljontals tuber till de ledande storindustrierna inom livsmedels- och den kemisktekniska sektorn. Hjo har stora resurser och erfarenheter som garanterar låga priser och absolut punktlighet vid leveranser.

NÄR DET GÄLLER TUBER... TAG KONTAKT MED HJO!

Skriver (eller ringer) Ni idag?

H J O T U B E N
HJO MEK. VERKSTAD - HJO
Telefon: Riktnr 0503/111 00

BESLAG

MASKINER - VERKTYG HUSHÅLL - SPORT

AB John Sjögren & Co

Järnhandelsfirma

ENGROS o. DETALJ

Telefon 17 22 40

Göteborg SV

RÄKNA MED

EN MASKIN Å REGNE MED

LA MACHINE SUR LAQUELLE
ON PEUT COMPTER

LA MAQUINA CON LA QUE
SE CUENTA

O D H N E R
ORG

R" b - såna är dom

De flesta i nuvarande RIIb träffades i RIB 1962. Som tillskott har kommit Gustav Engdahl och Bengt Wedlin från klass 5^a. Endast Björn Nystrand, Per Fromell, Philip Holmberg, Christer Otterfalk och Ulf Göthman, samt externe Anders Viotti och Carl-Bertil Edström, har tidigare gått här.

Från utomstående kretsar har en del sanna och »raktpåsak»-yttranden fallts om klassen. Den saknar resonans, ungefärlig som en köttkvarn som i jämn takt matas med material, men som bara förstör det och inte återgiver det. Med andra ord existerar den endast som en enda trög, oformlig massa, som är omöjlig att tränga in i.

Tack vare förfämliga kontakter har dock »Länkarna» lyckats tränga in i klassen och helt kunnat klä av den.

Utan tvivel saknas det »Drive» som LII och RIIa har. Den håller sig t. ex. undan från allt som på minsta sätt kan skapa minsta publicitet. Om »Länkarna» inte tagit alldeles fel så har klassen inte kunnat göra sig gällande i fotboll, tennis, gymnastik och andra betydelsefulla idrotter som den borde.

Klassen har utan tvivel element som skulle kunna bli något. Se på den nye Måansson, en grabb med god vilja och arbetslust, som satsar på idrotten, skolan och på ett mättligt liv. Likadant med lille Roglar.

Men båda har efter en månad eller två brutits ned till intet, blivit en klots i

denna gytter av klotar som tillsammans bildar massan, massan som liknas vid en enda marionetteater.

Men om man river ned den bit för bit, hittar man trots allt en del lustiga saker i fogarna. Klassen har t. ex. ett original, Hans Olsson, en grabb som gärna röker sjöskumspipa, lyssnar till jazz och Bellman, disikerar, rider, gymnastiseras och går omkring skäggig med en otroligt ful keps på huvudet. Men tyvärr har han en svaghet, och t. o. m. en ganska komplicerad sådan.

I mer eller mindre naiva sammanhang syns Jan Wendt, Ingemar Lundström, Per Fromell och Philip Holmberg, som tillsammans bildar en underlig kvartett. Wendt tycker om flickamper och trötter, Fromell frittrar och klagar, Lundström bidrar med grekiska glosor och kommentarer.

I den kvartetten märks även Christer Otterfalk och Sven-Erik Nilsson, båda intresserade av de andras företag. Otterfalk har en sällsynt förmåga att vara sadistisk och det visar sig i form av att retas och att ställa till med löjliga förtret. Nilsson är betydligt lugnare men kan även han räknas till den samlingen. Han går med ett sällsynt flin på läpparna som får var och en att skratta.

Den gode Bo Tornquist, Carl-Bertil Edström och Anders Viotti, är ständigt effektiva mål för skojare och bedragare.

Rolf Sahlgård är tillbakadragen och

sysslar mest med sin bandspelare och andra elektriska grunkor.

Gustaf Engdahl, Bengt Wedlin och Olle Hallgren är en trio som anpassar sig efter de andras påhitt, och bidrar till dem på bästa sätt med skratt och för dem djärva förslag.

Staffan Landberg och Carl Nauclér hör till de käraste och mest tillbakadragna, och underliga individerna. Det torde tillläggas att Nauclér har talets gäva och Landberg nävarnas.

Till de tillbakadragnas skara kan Staffan Meurle och Per Bjurholm, räknas. De liknar mer två bohemer, i deras sätt att klä sig, föra sig, uttala sig, samt ge uttryck för sina känslor, än två strikta Solbackagossar. Det är de som mest bryter mot klassens miljö och stil.

Bengt Wallander står för stoliga och roliga påhitt på magister Bryntse's lucka. Även han är en som anpassar sig till andra, speciellt då Otterfalk.

Ulf Schilberg, Björn Nystrand, Jan Ryttgens och Ulf Göthman, hör säkert till de trevligaste, de bidrar lagom till klassens »massa-kassa». De är ovanligt intressanta att prata med, ett gott omräcke präglar deras stil.

Till sist har vi den stillsamme Lennart Funek som är klassens inbitne soldat, vilken alltid pratar hemvärn, vapen, ammunition och kalibrar.

Detta är den tröga massan RIIb. I korta omdömesgilla meningar har »Länkarna» visat en del av de klotar som bildar Marionetteatern RIIb. Omdömena har ej influerats av varken hat eller kamratkänslor, utan är helt objektiva.

Länkarna.

AKTIEBOLAGET BRÖDERNA STENBORG

Kungsgatan 78 - Eskilstuna - Tel. 016-31867

— Företaget grundat 1888 —

Vårt tillverkningsprogram omfattar:

Transportanläggningar

Kranar och Traverser

Cisterner och Behållare

Järnkonstruktioner

Maskingasskärning

Grovplåtslageri

**FAST
GREPP
med**

WERBAG

SLANGKLÄMMOR

i järnhandeln

hos biltillbehörsfirmor

på bensinstationer

Vad jag gillar:

HARRY BERGER

(Foto: Jonas Erlandsson)

Hobby: För många, är jag rädd.

Politiker: Oppositionsledare.

Författare: T. ex. Pär Lagerkvist — och naturligtvis alla elever, som skriver felfria språkskrivningar.

Kompositör: Någon klassiker.

Sångare: Birgit Nilsson.

Skådespelare: Allan Edwall.

Radioröst: Putte Kock.

Idrottsman: Varje solbackelev som tränar allmän idrott.

Favoriträtt: Kanske fläsk och bruna bönor.

Favoritdryck: Rätt dryck i rätt ögonblick.

En önskan: Minskad fart i jakten efter materiella fördelar.

Det värsta jag vet: Översitteri och vissling inomhus.

Något jag inte tycker om hos kvinnan: Shorts och s. k. farmarkalsonger.

Det bästa i TV: Reportage och dokumentärfilm; ibland knappen att stänga av med.

Det bästa med Solbacka: Frisk luft, fri natur, frimodighet i förhållandet mellan lärare och elever.

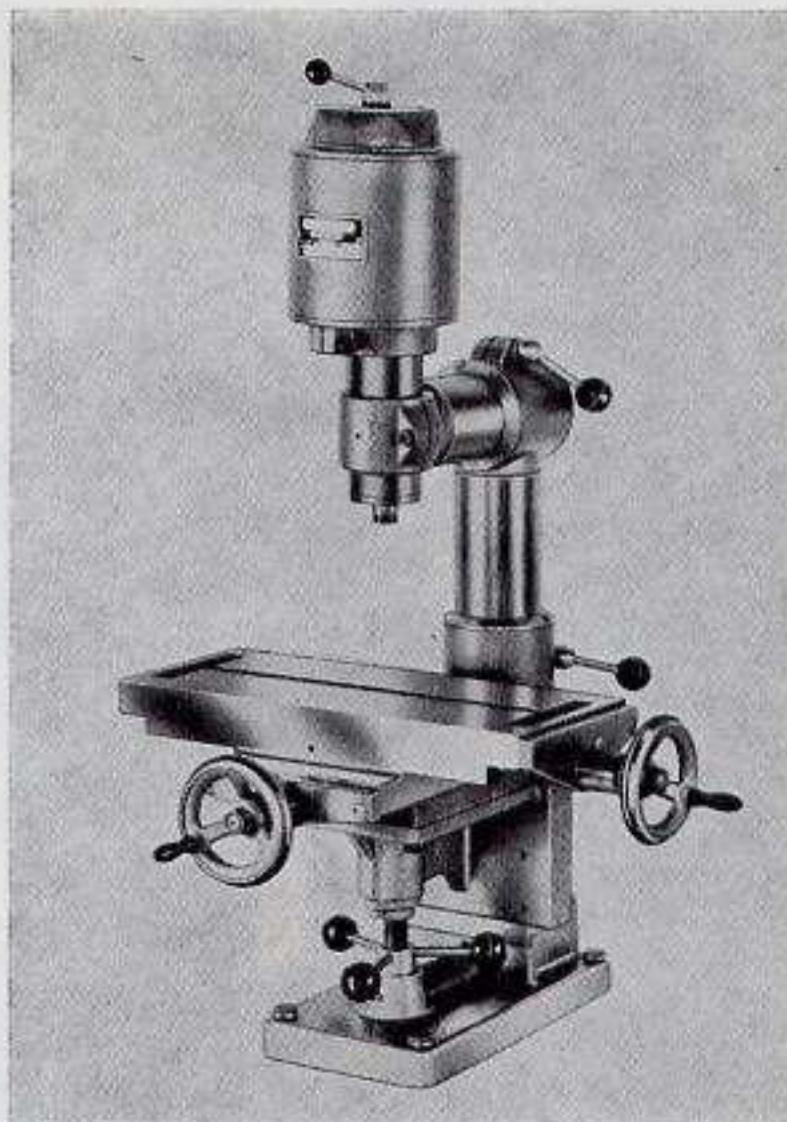
universalmaskin Um 400

Med komplett utrustning kan denna maskin användas som borrh, svarv-, kipp-, stick-, fil-, slip- eller horisontalfräsmaskin

Den är idealisk för

- **Tempoarbeten**
- **Lärlingsutbildning**
- **Verktygstillverkning**
- **Reparationsarbeten**

Maskinen är välbyggd och ger den precision yrkesmannen fordrar, men för den krävande hobbymannen, som önskar något utöver det vanliga, är den också önske-maskinen. - Begär vårt utförliga prospekt

AB Arboga Maskiner

Telefon
0589/128 20

Prisvinnare

och mycket framgångsrik sådan är nestorn i Solbackas mycket aktiva fotoklubb, Nils-Håkan Håkansson. I senaste klubbtävlingen tog han hem de fyra första platserna plus ett hedersomnämnde.

Blekingegrabben kammade också hem första, fjärde och femte pris i tävlingen mellan Sigtuna humanistiska, Sigtunaskolan och Solbacka.

Här visar Solbackatidningen två av prisbilderna.

Här är årets mäktiga elevråd, Solbackas självstyrelse: fr v Ulf Hedberg, Lars Wallinder, Ulf Sehlberg, Ola Lethin, Carl Bonde, Richard Löfdal, Lars Eklund, Hans Dellner, Magnus Berglund, Staffan Winberg, Lars Bengtson.

Straffarbetarehorisont

Under höstterminen 1963 har kanske fler nya än någonsin förr fått stifta bekantskap med det av eleverna utsedda rådet. För de flesta har denna bekantskap kommit helt överraskande och på de mest skilda ställen. Oftast har detta inte heller varit alltför angenämt för de, som helt plötsligt har fått en ljuskägl i ansiktet och ett tillrop, att

hålla händerna över huvudet och inte göra några onödiga rörelser.

Resultatet av denna i mångas tycke löjliga behandling har ofta blivit att personen ifråga har funnit sig nödsakad att sätta väckarklockan på ringning redan klockan 5.45 ett par söndagar framåt. Skoigt.

En liten statistik kan berätta att i medeltal 43 gossar har arbetat varje veckoslut. Den visar också, att ungefär 50 elever dagligen promenerar ut i skogarna omkring Solbacka i tydlig avsikt att avnjuta dagens »lungtorped». Ett överskott på mer eller mindre ständiga snusare står också att finna på Solbacka. C:a hundra dylika har ännu inte uppnått den erforderliga snusåldern 70 år.

I mässan är ordningen inte alla gånger den bästa. Bordsvakterna har ibland ett styvt jobb att hålla alla i styr och drygt 30 stycken syndabockar står varje vecka vid väggen och skäms (äminstone gjorde jag det, nån gång). Naturligtvis glöms det också böcker, beklagligt många böcker. Straffen för den glömskan är dock relativt skärpta.

Utöver straffarbete finns det ju som bekant också arrest. Nytt för i år är emellertid, att vädret får bestämma, huruvida den dömdes infärs i ett klassrum eller tvingas utöva stärkande kroppsarbete.

Staffan Winbergh.

Vända etiketter

Skol-, Idrotts- och
Turistmärken

NORDISKA BANDVÄVERIET

HUVUDKONTOR:

Hamngatan 16
Stockholm
Telefon 21 65 00

FABRIK:

Adilsgatan 3
Uppsala
Telefon 14 49 00

**V
A
R
U
H
U
S
E
T**

VALLENTUNA
Centralvägen
Telefon 0762-24479

ÅKERSBERGA
Storängsvägen 11
Telefon 0764-21800

HÄGERNÄS
Hägernäs Centrum
Telefon 56 31 65

Halva publiken gick

(miste om det bästa)

Onsdagen den 27 november 1963, kunde Solbacka Jazzklubb hälsa Bernt Rosengrens Quintet hjärtligt välkomna till en stund med intresserade elever, i skolans aula.

På grund av en försening i Stockholm kom orkestern en timme senare, och därfor kunde medlemmarna inte påbörja konserten förrän omkring kl. 20.00. Först bjöds orkestern på en superb måltid i Solbaekas mäss, och därefter på gott kaffe.

Till en början var stämningen en aning hotande. Kallt väder hade nämligen kylt ned musikernas lust att spela, men efter en trög första halvlek, som till största del orsakades av batteristen Jacob Hansen, blev stämningen nästan fullkomlig. Sune Spångberg som annars brukade sitta bakom trummorna, var tyvärr förhindrad.

Vid pianot satt Claes-Göran Fagerstedt, vid basen stod Torbjörn Hultcrantz, med trumpet uppträdde Lalle Svensson och slutligen Bernt Rosengren själv på tenorsaxofon.

Under första delen av konserten gick en del elever ut, vilket väckte stor missbelåtenhet hos musikerna samt bidrog till att deras spellusta sjönk.

Efter pausen infann sig endast hälften av de förut närvarande, men trots det gav Bernt Rosengren flera strålende exempel på sin enorma förmåga att improvisera och att framkalla originella toner ur sitt instrument.

Då tio minuter effektiv speltid återstod, hade ett nästan fullkomligt tempo uppnåtts. I dessa minuter var samtliga åhörare gripna av hans musik, och de som hade avlägsnat sig, gick därmed miste om konsertens höjdpunkt.

När klockan blev 21.30 avslutades konserten och alla drog sig nöjda hemåt.

PB.

Gästrikland

Kulturens vagga

Ovässade

pennor

(eller kanske tvärtom)

HUSSE

Bo Söderberg 45 b

Jag är en tig av tio valpar, som bor på en liten gård. Vi är en blandning mellan Stövare och Beagle, och vi kallas för jakthundar. Jag är sötast av dem alla, och det skall ju en flicka vara. Mina bröder är så bråkiga, och de vill alltid slåss, men då går jag till mamma. Vi är sex veckor gamla och nu skall vi säljas. Trist på ett sätt att lämna mina bröder och föräldrar. Men det skall bli spänande att se vem man hamnar hos.

I dag skall några kunder komma och titta på oss. Tänk, vad en del mäniskor är färgiga! Det räcker inte med att de får klappa oss, utan de skall lyfta, rycka, peta och dra oss i nackskinnet. Tänk om vi hundar skulle göra så på deras småbarn. Men då skulle det bli andra bullar av marsch i korgen och småll på nosen. Nej, nu har jag pratat en hel del, och nu har också kunderna kommit, så det är bästa att jag håller mig i skinnet ett tag.

Det var bara fyra kunder som kom. Bland dem var en ung man, som såg jättesnäll ut. Han gick fram till mig och skulle just klappa mig, då jag morrade. Men då skrattade han bara. Han klappade och strök mig så försiktigt, och det kändes så skönt. Till slut tog han upp mig i famnen och pratade en massa saker. Han tog upp några papperslappar ur fickan, och lämnade dem till den som hade skött om oss. Så nu förstod jag, att jag hade blivit såld.

När affären var färdig bar han mig vidare till sin bil. Jag hade aldrig åkt bil i hela mitt liv, men mamma hade gjort det och hon hade sagt att det var jättekul. Han lade mig i

en korg, men jag hoppade ut med det samma. »Fys», sa han, och då förstod jag, att jag skulle läggas mig i korgen. »Duktig kickaz», sa han där efter och det lät ju mycket bättre. Sedan startade han bilen, och vi lämnade gården och mina bröder bakom oss. Man var ju lite tårögd, men vi flickor är ju alltid lite känsligare än pojkar.

När vi hade åkt en liten bit, kände jag mig så konstig och började att gnälla. Min husse tittade på mig och sa att vi skulle stanna. Han tog upp mig ur korgen och släppte ner mig vid dikeskanten. Det var inget större fel på mig, men man måste ju göra sina behov. När det lilla spektaklet var klart, lyfte han upp mig igen och färdan gick vidare. Efter ett tag passerade vi en liten stad. Till slut stannade bilen, och jag hoppade ut ur korgen. »Nu är vi hemma», sa husse, och då blev jag lite gladare och försökte att vifta på svansen. Det var skönt att sträcka på benen och efter allt sträckande slutade jag det hela med en gäspning. Husse öppnade ytterdörren och lät mig gå in först. Jag höll på att titta ihjäl mig, för det fanns ju massor av saker att titta på. Till slut öppnades en dörr och en ung dam kom mig till mötes. Hon var så söt att jag höll på att vifta svansen av mig. Jag gick fram till henne och då tog hon upp mig i sin famn, så jag var mullig till tusen. Sedan släppte hon ner mig på golvet och gick fram till husse. Hon kysste honom också, men då vände jag bort huvudet, för man skall ju inte vara nyfiken. Sedan försvann matte, och husse stannade kvar. Han

lade sig på golvet och började leka med mig. Men han såg så rolig ut, att jag höll på att dö av skratt. När leken var slut, så gick jag omkring och nosade lite här och där. Men så hände det som alltid brukar hänta valpar. Husse upptäckte mig förstas när jag

satt som bäst, lite skäll fick jag, men sen var allt bra igen. Sedan visade husse mig var jag skulle sova. Jag hade fått en jättefin korg med en mjuk filt i. Matte visade var jag fick äta nägonstans, och där efter gick jag till min korg och soñade efter ett tag.

HEJ KALLE!

☆ UFFE

ligt vände jag mig om och tog klubban ifrån den, som kom farande närmast förbi mig. Pucken kom rätt in i mål! Jag trodde knappt, det var sant.

Knirk! Knark! Det är jag, som rör mina stelfrusna ben. Man blir väl förkyld på det här, antar jag.

I morgon ska jag åka skidor i slalombacken, tror jag. Härömdagen var det en pojke, som bröt benet där. Så man kanske får vara lite försiktig, annars kanske en annan ligger där också.

Till i morgon har vi rätt så mycket läxor, men man kan kanske hoppa över ett par. Min rumskamrat är visst ute nägonstans och snusar eller tjuvröker. Han har en hel del söndagar framför sig att straffarbeta på.

I dag är det härligt väder med blå himmel, snön glittrar och solen skiner.

Nu ringer det visst till läxis, så jag måste nog sluta nu.

**SKÅNSKANS
KAFFE**

Bildningens nedstigande till jordelivet: 7-5

Inom skilda områden har FOIBOS under seklers gång framstätt som skolans ojäm förligast båst rustade förening både i fråga om intellektuell samling som mycket övervägande. Sådana epitet som nimbus, ärevördnad och högaktning är uttryck, som finner sin bästa miljö inom FOIBOS ram.

För menighetens bildande upptog FOIBOS sistlidna år en tradition om läderbollens hitt och ditsparkande mellan sig och representanter för nyss nämnda grupp.

Att menigheten är efter år har låtit sig representeras av en samling kvittrande harpo utraktare har den sig själv att skylla.

Resultatet av årets bardalek ifrångasattes varken före eller efter densamma. De upp höjdas skara försände sju stycken bollar i det motsatta målet, medan bara fem stycken stod att finna i det egna. Föreningen visade att den även i dylika nedlätande skärmytslingar kan sprida glans omkring sig.

Vi läter oss föras tillbaks till denna oförglömliga händelse:

Matchuret hos den väl meriterade rätviseskrapen Wet-

terström visade på nästan full tid. Ställningen stod lika. Människomassorna befann sig i orolig jässning på läktarna. Laget var starkt sammansatt dess sista sekunder.

Det historiska ansvaret kändes betungande. Den ypperligt spelande målvakten Löfdahl förpassade då lugnt bollen till den säkra och pålitliga backen Frygelius, som med hjälp av de skickliga medspelarna Wykman och Karlsson kunde skicka läderföremålet till snabb springande Berggren och tak tikern Hansson.

Det var ett nöje att skåda dessa herrars suveräna och

beräknande samspel, då de mycket utsökt spelade fram sina genialiska kamrater Hermansson och Unsgaard.

Det började nu bli svårt att urskilja den rätta bollen bland alla andra, och i synnerhet då

två stora hundar släpptes lös på spelfältet. I all denna upp roriska och föga tilltalande situation lyckades den fullkomligt utmärkta kombinationen Weiss, Bresky och Ihse att göra två mål!

Bäst i allt: FOIBOS

FOIBOS styrelse: nerifrån och uppåt, sekreteraren Pär Unsgaard, ceremonimästaren Tommie Weiss, ordföranden Hans Hermansson och kassören Dick Löfdahl.

Trots glädjen över att änto ha fått tvinga Sångarförbundet på knä i fotboll är vi modfalla och djupt deprimerade över vår förlust av föreningens äldre söner, som i våras avlade studentexamen, därmed lämnande oss åt vårt öde,

Den äldsta medlemmen Pierre Weckmann, vars 7-årige, idoga arbete förde organisationen till den absoluta toppunkten, överglänsande alla övriga på skolan aktiva klubbar eller förbund, är redan nu en legend även utanför FOI-

BOS' slutna skal. Likaledes upprätthöll den gamla styrelsen, bestående av ordförande Nils Luderowski, sekreterare P. O. Hoppe, kassör Ulf Järvin, och ceremonimästare Nils Rydell, den rangplats man fått inom det Solbackianska samhället samt bidrog till dess övervinnerliga styrka och segret genom nya oumbärliga idéer och förslag. Inte minst Kalle Bendts knivskarpa intellekt möjliggjorde uppåtsträvandena och traditionsbevarandet till den fullständiga seger, som återförde FOIBOS till ledarskapet.

Vi har i år trots all opinion och allt motstånd kunnat bibehålla vår suveräna ställning på skolan dels genom nytt framåtsträvande material och dels genom pressande aktivitet och »fighting spirit». Invalida blev efter omfattande diskussioner Ulf Karlsson och

Per-Magnus Ihse i RIA, Anders Wykman och Pär Unsgaard i RIHa resp. III, Thomas Bresky i NIII, Gunnar Frygelius och Roland Nilsson i RIV. Fjärde ringen, som annars är de mest passiva, har i år liksom det föregående läsåret riktigt sjudit av intresse och arbetslusta, och deras uppförda insatser har inneburit stora framgångar.

Som skolans dominerande förening går vi en svår tid till mötes. En tid full av motstridigheter och lömska, svåröverkomliga hinder. Men vi skall spela våra kort med lika omsorgsfull slughet som flera generationer av medlemmar inom FOIBOS gjort för att persistera föreningens position.

ARA DE SOM ÅRAS BÖR.

Ordf.

Vit tröja blir blå

Höstens fluga bland skolungdomen i Sverige har blivit collegetröjan. Annonsor och reklam har hjälpt till att sprida nyheten. Eleverna kom med sina frågor: »Kan vi inte skaffa en Solbackatröja?» Ja, varför inte och så var det dags att köra igång apparten. Vem gör dem? Vad kostar det? Är det användbar kvalitet? Vilka färger finns att välja på?

Förfrågningar gick ut och svar kom in. Min egen uppfattning var att skolan skulle haft en mörkblå tröja med vitt tryck, men ingen tillfrågad firma kunde uppfylla denna önskan. Skolan fastnade för den vita färgen som mest neutral. Tyvärr opraktiskt på ett sätt, då den blir så fort smutlig.

Så gällde det att få fram märket som skulle tryckas och härvid fick skolans sigill stå som modell. 14 dagar efter att färg och tryck var bestämda var de flesta av skolans elever utrustade med tröjan.

Tiden löper emellertid fort och när detta skrivs har en mörkblå modell kommit i handeln, så när de vita är utslitna kanske vi får den mörkblå, förutsatt att modets nycker håller sig.

I s.

N IV:s klasskröniko

Poa är en stor talang ur Demokritos falang
Cecilia uti Jättna bor
Åker vräkig Opel med sin mor
Kalle Bonde Stockholmskis
traskar gärna ut bland löv och ris
Roland klassens stora dandy
är dock även slängd i bandy
Heiki Grüner poppen spisar
så att skolans radio risar
Hasse bor i kannibalens rike
är en sångare utan like
Peppe ketchupflaskan vänder
mor hans honom piller sänder
Bertil, Götets Donjuan
sälja gammal kaka, det kan han
Göran Larson han är hyvens
fast han ofta säger: Tjyvens
Liten Petter kör sin bil, gunås
ifrån Malmö till Väst'rås
Ville ses på planen fräsa
består av hälften ben och hälften näsa
Lasse dricker kaffe malet
lidet eljest hemskta kvalet
Vanner har en stor figur
böljar som en ilsken tjur

Almborg

Björkman

Bonde

Eklund

Grüner

Göranson

Herland

Landahl

Larson

Lindén

af Petersens

Schultz

Vanner

LUNDSBERGSFÖRENINGEN

Alltså Föreningen Solbackapojkarnas broderförening »Gamla Lundsbergare» fyllde femtio år i höstas. Det är orsaken till att Solbackatidningen delvis ägnar sig åt Lundsberg i det här numret. Solbackaföreningen representerades vid jubileumsmiddagen på Grand i Stockholm av föreningens vice ordförande Ulf Peyron och fru Ingegerd. 450 personer åt (Einar Öjstads, han är ju restaurangdirektör på Grand) anka, välvtekt, i spegeisalen, hörde på tal, hade roligt och dansade. Med bl a prinsessan Desirée.

Solbackaföreningen lämnade en gåva, ett ur som ska bli vandringspris i andliga idrotter mellan Solbacka och

Lundsberg — dock så, att klockan när man ödslat tillräckligt med tankemöda på de tävlingar som ska bestämma dess öden de närmaste åren, slutligen tillfaller Lundsberg, även om Solbacka, inte oväntat, vinner de flesta tävlingarna.

Ordföranden i Lundsbergsföreningen Nils Wachtmeister tackade. Från Sigtunaskolan frambars gåvor genom Peder Bonde och från Sigtuna humanistiska genom Adolf Hermelin.

Slutligen ska nämnas att Gamla Lundsbergare arrangerat en insamling till en jubileumsfond åt skolan; insamlingen gav en miljon och ett par hundra tusen kronor...

MODIGS i Härnösand
är ett Varuhus med
15 specialavdelningar för
Henne, Hemmet och Barnen
Vår leveransavdelning
är den största i Norrland
och har under senare
tid fullgjort en rad
stora inredningsuppdrag
av skiftande slag

AB Modigs Varuhus
HÄRNÖSAND

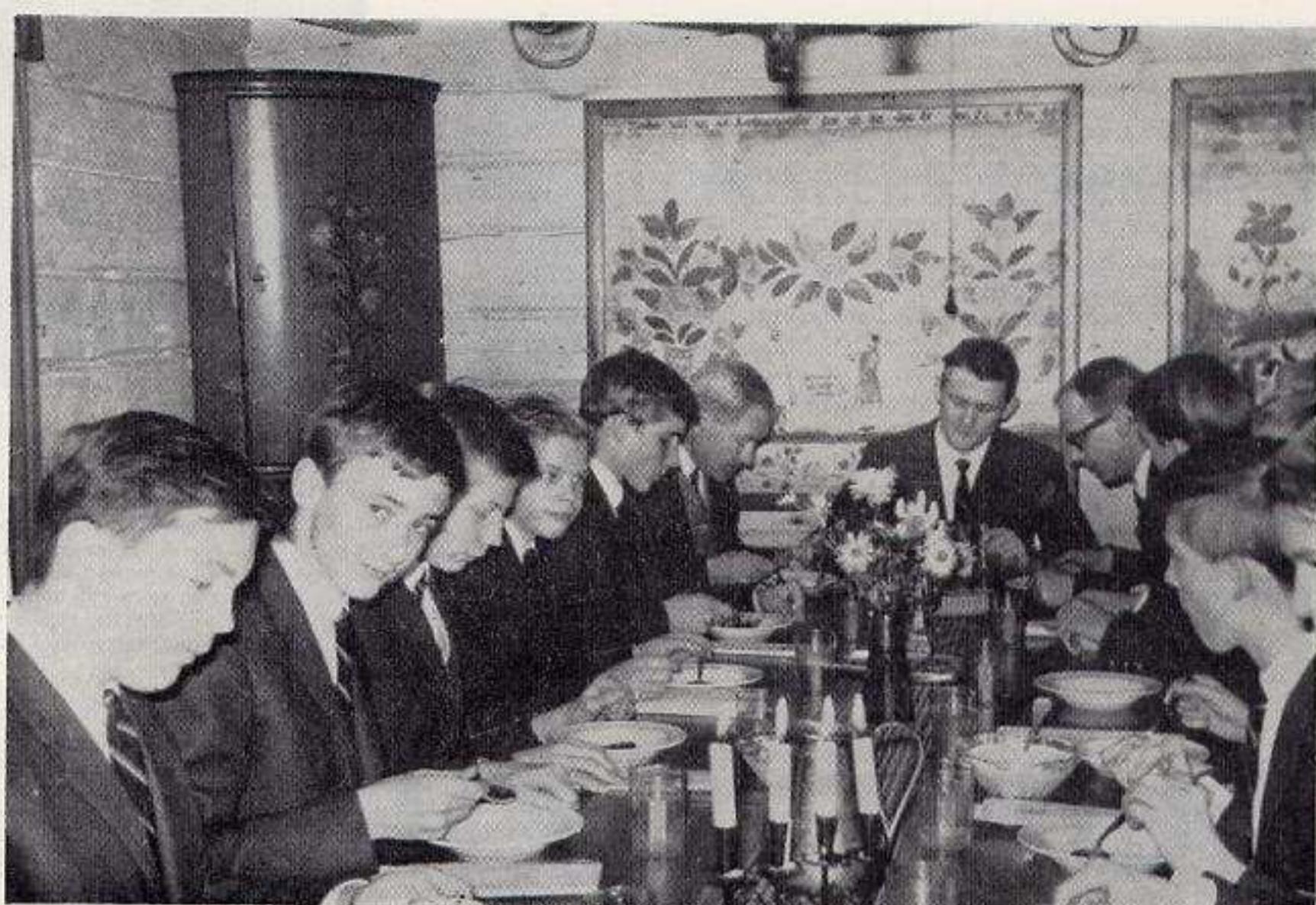
NATURLIGTVIS var det djärvt, men Solbackatidningen genomförde expeditionen: ett besök längst in i de stora värmländska vildmarkerna, ett besök på Lundsberg, hård motståndare till Solbacka på många fält. Men infödingarna bemötte oss väl, sedan gavor framburits och det stod klart för värmlänningarna att Solbacka har fler än Lundsbergs 270 elever att ställa upp...

Detta är LUNDSBERG!

Vänd!

Varje clevhem, det finns sex, har sin matsal —
det är pater, eller husfar som det heter på Lunds-
berg, som sitter längst ner vid bordet.

limma så
det håller . . .

Plimma

NI PLIMMAR ALLT
plast mot kakel,
plåt mot kakel,
plåt mot trä,
gummi mot plåt,
plast mot plast

AB CEMENTEX
ÖREBRO

Plim
CEMENTEX P

*

Här föddes Lundsberg

Herrgården, äldsta elevhemmet på Lundsberg — här en av flyglarna. Den används som dagrum, eller »salong», den andra flygeln är matsal till huvudbyggnadens elevrum.

Flaggmästare, väckare, ringare postmästare, växlare, skovakt

Jodå, man känner sig faktiskt rätt hemma på Lundsberg också. Det är inte så olikt Solbacka: den där miljön man upplever som »sandaz är den samma, fast Solbackaandan heter på Lundsberg Lundsbergsstilen, skolhuset ser på insidan ungefär likadant ut, elevrummen har samma flikor och flygplan på väggarna, här finns läxis och kaxis (fast det inte heter så), och pojkarna är lika artiga vid Kyrksjön som vid Hällsjön.

Hällsjön betyder för Lundsberg lika mycket som Kyrksjön för Solbacka — men så kan Solbacka naturligtvis ligga till Misteln också, där Lundsberg får skryta med att Värmlands storskog växer fram.

Solbacka vid Kyrksjön — Lundsberg vid Hällsjön. Ärligt sagt, Solbacka ligger ett strå vassare, på södersluttningen ner mot sjön, där Lundsberg växter mot norr, också på en sluttning.

Men vi ska inte jämföra för idigt, det vore fel efter ett angenämt besök om bara ett par fattiga timmar på Lundsberg, den första vintersöndan, när djupskogen mellan Kristinehamn och Filipstad började bli rimfrostig och det började bita smäkligt på Lundsbergs norrslänt.

Lundsberg har inte som Solbacka utvecklats från en liten experimentskola fram till ett stort internatläroverk. Den skapades från början till att bli vad den blev, även om tidsanpassning och ekonomiska nödvändigheter styrt utvecklingen ungefär till samma linje som den Solbacka representerar.

Solbacka grundades 1901 av Anders Jeurling, Stockholms-Tidningens skapare, herre på Jättna. Han ordnade en liten skola, med tonvikt på skolhem,

Kojorna är populära på Lundsberg, liksom de var på Solbacka

sen sommardag på Jättnas gårdsplan vid en kaffebricka under lönnarna, tog tanken fastare form. Torpet Vesterjättna fick bli plats för skolan. Och så växte Solbacka upp, som raskast under 30-talet.

Lundsbergstanken föddes inte under några lönnar vid Lundsbergs gård — utan i London, där William Olsson, född i London, grosshandlare i trävaror, förälskat sig i de engelska public schools. Han var ingift i Lundshergs herrgård, och 1896 började den första terminen.

Hälften engelsmän, hälften

svenska pojkar skulle gå i Lundsberg. Första åren gick också några engelska pojkar där tillsammans med grunderns söner och goda vänners goda söner. Men den linjen gick inte att hålla.

Efter 10 år — 1906 — hade Lundsbergsskolan vuxit så pass att det skolhus som än i dag används — jämför Solbacka! — kunde invigas. Och då överlämnades skolan också formellt till sina före detta elever och elevernas föräldrar. Lundsberg är alltså också en stiftelse, i vars fullmäktige före detta eleverna och föräldrarna är representerade.

HEMMEN

Lundsberg har sex elevhem och de är alla ett slags stater i staten. En elev skrivs inte bara in på skolan Lundsberg, han skrivs också in på elevhemmet Herrgården, Gransäter, Björke, Forest Hill eller vad de nu heter. Och har man en gång bosatt sig på ett elevhem, så bor man där också hela skoltiden.

— Det skapar en elevhems-känsla och samhörighet som är mer inbiten än till och med för skolan, sade en Lundsbergare som visade mig runt. Idrotten är i mycket uppbyggd

GUDIS

Livet på Lundsberg kretsar kring hemmet, skolan och — kyrkan. Lundsberg är en av gjort kristen miljö, med egen kyrka, där också elever i hög grad medverkar aktivt vid skolgudstjänster och ibland även vid morgonbönerna. Stiftelsens stadgar börjar också:

»Skolan bör i sin verksamhet ytterst ledas av kristen evangelisk uppfattning.«

Varannan söndag är det också skolgudstjänst, »gudis» kallad på skolgården.

Lundsberg har alltså sin egen kyrka, byggd 1930 på donationsmedel. Den är vacker, ligger intill skolhuset och där finns både en Gustaf V:s kyrkibel, illustrerad av Olle Hjortzberg, och en gävobok, där man kan inhämta att åtskilligt har skänkts, bland annat av flertalet representanter för kungahuset.

Nästan vackrast i kyrkan anses Sigvard Bernadottes fönster över orgelläktaren vara.

CIGARRMAN

Skolhuset, inte så olikt Solbackas i stil, i aulan kan man

nästan tro att man kommit fel, räcker fortfarande i stort till för skolans behov, trots att skolhuset alltså kom till redan 1906.

Och där finns i trapphallen två Schultzbergstavlor, varav den ena en utsikt över Hällsjön. Där kan man också se en byst föreställande grundaren William Olsson — som också är porträtterad av Zorn i aulan, »Mannen med cigaren» är målningen känd som i konstkretsar. Och där finns också ett porträtt av skolans store rektor, Martin Lindström, numera biskop, men fortfarande skolans preses.

Och så porträtt av lands-hövding Fabian de Geer, tidigare stiftelseordförande och preses m fl.

Politisk verksamhet är inte förbjuden, naturligtvis. Men än så länge finns bara en enda förening, nämligen Konserativ ungdom. Som har 128 medlemmar av 150 möjliga.

KOJOR

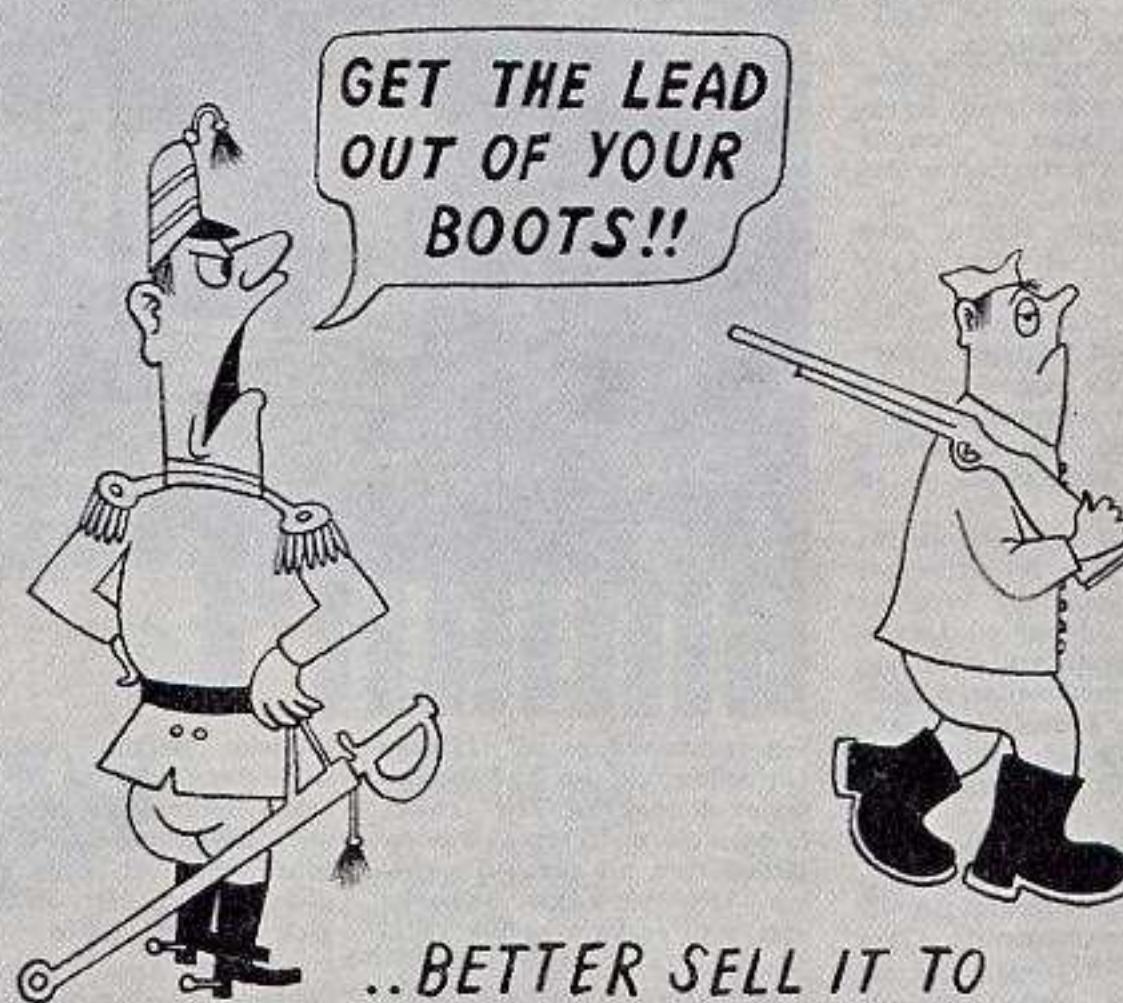
Fritiden — ja, den bedrivs väl i stort sett som på Solbacka och andra internatskolor. De kojor som var så popu-

lära på 30-talet på Solbacka finns kvar på Lundsberg. Eleverna får köpa virke på rot av stiftelsen, som äger mycket värmelandsskog. Så byggs kojor, där kojgänget får tillbringa lördagar — söndagar om de vill. Och kojorna ligger ofta ganska långt in i skogarna.

Rodd står högt på programmet, ett av de arv som direkt finns kvar från skolans »engelska» barndom. Och vid Hällsjön ligger också Lundsbergs idrottsplats, vacker även den, och bad och bastu.

Och så ishockeybana, slalombäcke, milsvida skogar att orientera rätt och fel i och att åka skidor i, sångkör, men, sas det vid mitt besök, inte så rikt föreningsliv — en trolig följd av elevhemmen som den fasta förankringen i fritidsvanorna.

Elevråd som på Solbacka finns iute, också en följd av elevhemstraditionen — troligen från varje hem kan sägas utgöra ett slags elevstyre.

Paul Bergsöe & Son
Glostrup
Denmark

Paul Bergsöe & Son A/B
Landskrona
Sweden

kring elevhemmen, som tävlar med varandra och med kollegiet.

Varje elevhem, med i regel omkring 40 elever, har sina färger, i mössa och i slips till den gemensamma gröna kavajen med Lundsbergsemblemet på bröstfickan.

Varje hem har sin matsal, maten förs från ett centralkök ut till de olika hemmen, varje hem har också sina »salonger» för fritiden och TV:n, med piano, bordtennis och till och med biljard förekommer (mycket av sådant har skänkts av föredettingar eller föräldrar).

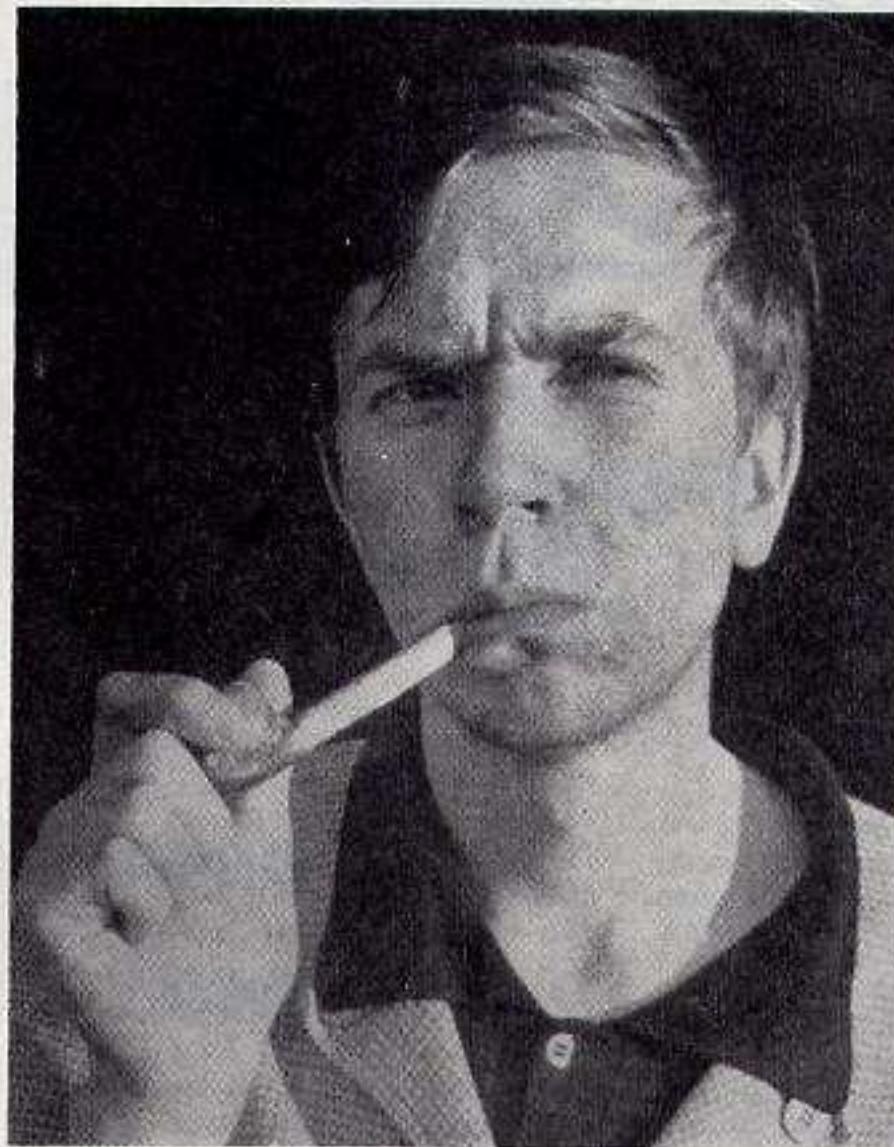
HUSFÄR

Varje hem har sin husfar och husmor, det heter inte pater här, och bland eleverna finns en troman utsedd. Och så rader av lägre funktionärer: flaggmästaren som ska sköta hissing och halning, fri-märksförsäljaren, postmästaren, salongsvakterna, penningväxlaren, hobbybodsvakten, cykelbodsvakten, väckmästaren, ringaren, tvättmästaren, skorumsvakten o s v.

FYRPOJKSRUM

Fortfarande förekommer trepojksrum, t o m rum för fyra pojkar finns, men man bygger successivt om de gamla hemmen och inriktar sig då på tvåpojksrum — enrum förekommer, men är inte så vanliga, ens på gymnasiet. Ett av Lundsbergs problem just nu, eller fram till den stora insamlingen som gjordes till de före detta elevernas föreningsjubileum, är de äldsta elevhemmen. Herrgården är smykevacker, en riktig värmelandsk herrgård, där startade skolan och i flyglarna finns en utsökt vacker matsal och nästan lika vackra salonger, men den är otidsenlig och måste ersättas, tillsammans med ytterligare ett av de äldsta elevhemmen. Det byggs ständigt om i de gamla delarna av Lundsberg. Och nu måste man bygga nytt för att ersätta det äldsta.

Jag minns den dag
då John F. Kennedy
dog av mördarhand
den framträder
så klart
för dig för mig
för alla som vandrar
runt omkring oss
på gator och torg
längs kanaler
och kyrkogårdar
overallt på denna jord
av vatten och mylla
berg och öken.

En människa som
gett världen en
trygghet att
stöda sig på
en trygghet
för dig för mig
för alla som vandrar
runt omkring oss
i parker och gränder
längs hus
och järnvägsrärror
overallt på denna jord
av vatten och mylla
berg och öken.

Tidens dimension
kan inte sudda ut
verkligheten
av hans styrka
över oss människor
här på jorden
över dig över mig
över alla som vandrar
runt omkring oss
vid hus och lagerlokaler
längs trottoarer
och missionskyrkor
överallt på denna jord
av vatten och mylla
berg och öken.

Jag minns den dag
då John F. Kennedy
dog av mördarhand
han skänkte
oss sin storhet
till dig till mig
till alla som vandrar
runt omkring oss
på vägar och fält
längs esplanader
och skolbyggnader
overallt på denna jord
av vatten och mylla
berg och öken.
Tidens dimension
för honom med sig
till verkligheten.

BENGT PALMBLAD

-63

FOTBOLL — åjovars

Fotbollssäsongen har inte varit lika lyckad som fjolårets — inte på grund av spelarbrist, tvärtom, TV-Wall hade ett svårt arbete att ta ut laget.

Stommen i årets lag blev det som fanns kvar av AB-mästarna från förra året: Holsti, Sjunnesson, Ihse, Bresky och Westerberg. Sen har ju Weiss och Backman vuxit in i det stora laget. Det har också kommit många nya förmågor, t ex Ramel, Edsäter och Sjölin.

Första matchen spelades i Sörmlandsenpen mot Strängnäs. Solbacks började mycket bra, ledde med 2–0. Målen gjordes av Ramel och Westerberg. Men därmed var det slutmålat för Backens del, Strängnäs vann med 4–2 efter förlängning.

Bäst i denna match på Solbackasidan: Weiss och Bresky.

AB-CUPEN

Solbacka stod över första omgången av AB-cupen. I andra omgången fick vi möta Palmgrenska på Hjorthagen i Stockholm.

Solbacka var favorit, men bara efter ett par minuter ledde Palmis med 1–0. Men den glädjen skulle inte bli långvarig för värdarna. Ihse och Bresky lekte sig fram på högerkanten — Bresky spelade på Widegren som stod fritt och ställningen blev 1–1.

Därefter blev spelet bättre

för Solbackas del. Årets passning serverade Pelle Sjunnesson — Silvander som bara hade att sätta foten till: 2–1. 3–1 kom efter en fin dribbling av Ihse på högerkanten. Ett högt inlägg och Westerberg nickade i mål. Och så Silvandersons 4–1 på passning från Sjunnesson innan Widegren gjorde sista målet på ett hårt längskott.

Bäst i denna match: högervingen Ihse, Bresky, i försvaret dominade Sjunneson.

Efter den fina matchen mot Palmgrenska stod Solbacka i finalen i AB-cupen.

Oturligt nog mot Viggbyholm.

Redan före lottningen var det överenskommet att Solbacka skulle möta Viggbyholm i en vänskapsmatch. Solbacka ställde upp med B-laget plus två A-lagsspelare, nämligen målvakten af Petersens och innern Weiss, som hade stått över mot Palmgrenska.

Solbacka började mycket bra, ledde med 3–0 efter 25 minuter. Vy Ramel sänkte sina gamla skolkamrater med att göra de första två målen, det tredje svarade af Sjölin för — alla tre målen gjordes på passningar från Weiss.

Andra halvlek levde hela Solbackalaget på mv Petersens, som gjorde en av sina bästa matcher.

Slutresultat: Solbackaseger med 3–2. Bäst i laget: Petersens, Weiss, Ramel.

MEN, SEN FÖRLUST

Så kom riktiga semimatchen — Solbacka ställde stora krav på sina pojkar efter vänskapsseger.

Vädret var det sämsta tänkbara, men publiken som vanligt i form,

Spelet började mycket nervöst. Solbacka hade många fina chanser, men skotten gick härflint förbi stolparna eller i ribban.

Viggbyholms målvakt hade fru Fortuna med sig. Efter 20 minuters spel gjorde cf Westerberg en stickare förbi Viggbyholms ch, hi Weiss snappade upp bollen snabbt, sprang ifrån ch och fintade bort backen och målvakten med kroppen och satte bollen mycket kallt i ena hörnet.

Resten av halvleken lade sig Solbacka i försvar och Solbackas båda ytterhalvor Widegren och Sjunnesson behärskade hela mittplanen.

1–0 till Solbacka efter 45 minuters spel.

Solbacka startade andra halvlek i lika bra stil som man spelat i mitten av första. Publikn väntade bara på 2–0. Solbacka började pressa alltmer, men det var alltid någon Viggbyholmsspelare, som räddade på mållinjen. När 7 minuter återstod av matchen sköt Viggbyholms center ett löst skott, som Solbackas målvakt af Petersens trodde skulle gå ut, men istället rullade bollen in i målet.

2–1 var ett faktum och Viggbyholmskolan hade gätt upp i finalen i AB-cupen i stället för favoriterna Solbacka. (Viggbyholm vann sedan med 4–1 i finalen). Mycket bra denna match var yttrarna Ihse, Agren och hi och hh Tommie Weiss resp. Sjunnesson.

TOMMIE WEISS gör 1–0 för Solbacka i AB-cupen mot Viggbyholm.
Foto: Johan Wahlqvist

Bakre raden Peter Bergner, Anders Törnqvist, Per Westling, Lars Betts och Erik Berg.
Främre raden: Ola Lethin, Thomas Bresky, Peter Gagner-Geeber, Per-Magnus Ihse, Krister Silvander och magister L-O Nilsson.

Fin baskettermin med juniorlandslagare Berg

Efter sommarens vila fick alla basketspelare sätta igång med hård träning. Eric Berg, som under sommaren har varit en månad på Bosön och tränat, kom med många nya idéer och träningsmetoder.

Men vi har också haft mycket hjälp av gymnastikdirektör L. O. Nilsson på många sätt.

Spelsäsongen inleddes med en vänskapsmatch mot KFUM Katrineholm. Matchen slutade 50–50. Det kanske verkar konstigt, men för att båda parter skulle bli nöjda förlängdes ej matchen, för att få en slutlig vinnare. Eric Berg var matchhjälte som vanligt. Han gjorde 20 p. och M. Ihse 10 p.

JUNIORLANDSLAGARE

I allsvenska skoleuppen blev vi i första omgången lottade mot Södertälje HAL. Varje spelare kämpade föredömligt trots bortaplan. Stöttepelarna i laget hette som vanligt E. Berg och Ihse. Den förstnämnde var fenomenalt säker på korgen.

Särskilt distansskotten var av högsta klass. Men så tillhör han också juniorlandslaget i basket. Han ensam svarade för mer än hälften av lagets poäng. Eller närmare bestämt 33 p. och Ihse 14 p. Slutresultatet blev 50–43.

I andra omgången drog Sol-

backa åter det längsta strålet genom att vinna mot Finspångs Häroverk med 56–40 (21–17). Matchen var relativt jämn, men Solbacka vann på sin fina inledningsperiod samt en stark avslutning under de

sista fem minuterna. Solbacka ledde ett tag med hela 15–2, men Finspång reducerade till 15–14. I Solbackas lag glänste Eric Berg med 24 poäng samt M. Ihse och Peter Gagner-Geeber med 13 resp. 8 poäng.

I tredje omgången (kvartsfinal) mötte Backen Brännkyrka Häroverk på hemmaplan. Brännkyrka satte in stora stöten i början och ledde efter fem minuter med 13–1. Eric Berg gjorde återigen en lyckande match, men hade M. Ihse haft litet mer rutin att spela mot så avancerade lag som Brännkyrka, så hade både Ihse och Berg gjort åtskilligt fler poäng. Matchen slutade 80–37 (35–13). E. Berg gjorde 22 p., M. Ihse och P. Gagner-Geeber gjorde 5 resp. 4 poäng.

I div. III spelade vi första matchen mot KFUM, Eskilstuna. Där J.-O. Hedberg och M. Ihse var huvudfigurerna i matchen, J.-O. Hedberg gjorde 20 p. och M. Ihse 15 p. Nästa match spelades mot KFUM, Oxelösund. KFUM tog ledningen med 6–0 men då pytsade E. Berg några av sina berömda långskott och KFUM låg då i underläge, men släppte inte taget.

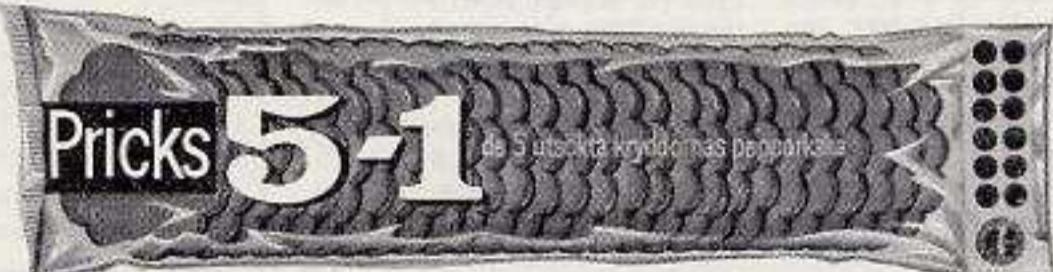
I andra halvlek flick KFUM se sig rejält besegrade. Matchen slutade 41–24 (21–16). I nästa match mötte vi ett av de nya lagen, KFUM, Arboga. Matchen slutade 75–31 (35–6). E. Berg gjorde 24 p., M. Ihse 16 p.

Solbacka har skött sig bra, trots att vi har förlorat en av våra bästa spelare, T. Örtengren. Framför oss har vi nu senior-DM, junior-DM och div. III.

GOTT NYTT BASKETÅR!

Sekt.-chef.

ett gott pepparkaksval...

ta båda!!!

5-1 de fem kryddornas pepparkaka - med den hembakade kakans fylliga arom.

Kalas en mild pepparkaka med en utökad cedrosmak (citron och pomerans)

PRICKS PEPPARKAKOR AB, TIERP

Solbackaskyttar: Rydin, Axberg och Norrby i skutteboden

Finfin skyttesäsong

Efter en alldeles för kort men ändå härlig sommar, samlades så åter eleverna på Solbacka. Fritidsintressena sköt fart, och till de första föreningar som kom igång på allvar hörde skytteföreningen. De gamla elever som varit med i elden förut visste vad skytteskötseln innebar, och satte omedelbart igång med träningen. Många av de nya förmågorna kom emellertid också snabbt i närheten av svarta pricken, och det började bli dags för skytteledningen med magister Wall i spetsen att sätta igång gallringen.

Hösten och dess tävlingar. Ja, först på listan stod naturligtvis skolungdomens i Stockholm. Strax därefter var tu- ren kommen till DMLS i Up- sala, och så senare på hösten tävlingar om vandringspris, hederspris och fältskjutning- ar. Grabarna hade således mycket att se fram emot, och gick in för det hela med stor tyster.

Den 13:e och 14:e sept. gästades skolan av nuv. världsmästaren på armégevär, Walther Fröstell, som gav skyttarna råd och anvisningar. Han

träningstävlingen, som gav följande resultat: 15 skott liggande. Segrare: Göran Rydin, 148 p., 2) K.-O. Axberg, 147 p. och 3) Per Westling, 147 p.

Under de följande veckorna fortsatte träningen lika intensivt. Det visade sig vad grabarna gick för, och vilka som skulle få följa med till skola.

Fredagen den 27:e fylldes taxibussen av skyttar och ledare, och så bar det iväg. Skolan svarade för utmärkt logi på hotell Terminus och Astoria, och det artade sig att bli en fin skyttiehelg.

Lördagens skjutning, som endast omfattade banskytte, bjöd på många positiva resultat och bland dessa några sensationer. I huvudskjutningen om 15 skott, hände följande: K.-O. Axberg lyckades bland Sveriges elitskyttar under åldern 20 år, komma på 5:e plats bland I:a-klassarna, på utmärkta 149 p. Per Westling hamnade på 43:e plats med 145 p. och Lars Norrby på 47:e plats med 144 p. För skytarna på 300 m. gick det tyvärr inget vidare utom för en. Göran Rydin lyckades nämligen i II:a klass slå hela koppllet av konkurrenter. Han sköt 148 p. och var en hel poäng före närmaste man. Det var den första segern för Solhaca i skolungdomens sen Christian Kochs dagar. I extratävlingen, omfattande 10 skott, gick det bättre för grabbarna i stort. Resultat, juniorer: Thomas Trapp, 8:e plats med 97 p., Tom Lindström, 18:e plats med 95 p.

I:a klass: K.-O. Axberg, s:e

plats med 100 p., Lars Norrby, 15:e plats med 99 p. Ola Lethin, 29:e plats med 98 p. I III:s klass kom Göran Larsson 6:a med 97 p.

Efter dessa goda individuella resultat blev det naturligtvis några lagsegrar, och inteckningar i olika vandringspris. Solbacka vann bl. a. det kanske förfärligaste priset av alla, H. M. Konungens vpr., som nu står på hedersplats i skolans prismauter.

Söndagens fältskjutning, som hade blivit lagd vid Berga Örlogsskolor, blev dock ingen större framgång för våra grabbar. Enda ljuset blev Göran Larsson, som i mästertävlingen sköt 38 träff och kom 3:a. En fin prestation i den oerhört hårdta konkurrensen. Med sina 21 träff blev Håkan Sandstedt den enda 1:a-klassare som lyckades placera sig.

En månad senare, den 26 okt. var det så dags för DMLS i Uppsala. Träningen hade kanske inte varit lika intensiv som före skolungdomens, men det berodde mycket på att det börjat mörkna tidigare på eftermiddagarna. Det fanns alltså inte så mycket tid att skjuta på efter skolans slut.

Den 25:e okt. bar det i alla fall åter iväg, denna gång med reducerad styrka. Tävlingen genomfördes nämligen i början av skolans mitttermslov.

och många skyttar föredrog att åka hem. Skolan svarade även denna gång för utmärkt logi på hotell Hörnan intill Fyrisån.

Skjutprogrammet var ungefärligt detsamma som i Stockholm. De enda ändringarna var att II:a klass denne gång sköt mästerskapet på bana, och fältskyttet var uppdelat endast i två klasser.

Banskyttet, som gick efter förväntningarna, gav följande resultat. Juniorer: Tom Lindström, 4:e plats 99 p., Kjell Gustavsson, 5:e plats 99 p., Ulf Stensby, 6:e plats 98 p., Johan Wahlqvist, 8:e plats 97 p., Thomas Trapp, 10:e plats 96 p. Klass I: Segrare Lars Norrby, 100 p., K.-O. Axberg, 3:e plats 100 p., Lennart Virding, 8:e plats 99 p., Ola Lettin, 14:e plats 98 p., Jan Weiber, 19:e plats 98 p. Klass II: Göran Rydin, 11:e plats 97 p. Klass III: Göran Larsson, 6:e plats 97 p. I mästerskapets andra omgång var det bara Göran Rydin som kunde hänga med. Han sköt där fullt och ledde hela tävlingen till sista ständeskottet, som han tyvärr tappade. Slutplaceringen blev nu bara en 9:e plats. Solbacka segrade på ett vpr, och kom 2:a i träd.

Fältskjutningen på söndagen, som var mycket väl lagd, blev kanske inte vad man ber-

DE TRE STORA

► Gulf no-nox

► Good Gulf

Gulf Dieselect

pats på från Solbackaledningen. Den ende som »glänst» ordentligt var K.-O. Axberg, som med sina 38 träff kom på 2:a plats.

Höstens övriga fältskjutningar har gått utmärkt för våra grabbar. Från Bogsta, Järna, Gryt m. m. rapporteras idel goda placeringar. Lennart Virding leder träffantaget tätt följd av Tom Lindström, K.-O. och Eric Axberg. Många fältskjutningar följer i vär, och vi får se om grabbarna kan hålla sina positioner. Det kan dock bli svårt, ty om de gamla rövarna Jan och Kjell Westerberg letar fram bössorna ur garderoben, kan vad som helst hända.

Sammanfattningsvis kan sägas, att hösten varit den bästa på länge, särskilt med tanke på de individuella resultaten. Våren ligger framför oss, med minst lika mycket skytte, och vi hoppas att viljan, intresset och resultaten häller i sig.

Till sist en önskning. Vi skyttar ser gärna att idrottslärarna lägger lite mer intresse till skyttet, och att de, särskilt under den mörka årsdelen, hjälper grabbarna med träning och tävlingar.

»Skottet».

TENNIS

Tennisintresset på Solbacka har i år varit större än någonsin. Detta gäller inte bara eleverna utan även lärare, och främst då Bo Andersson och Ulf Hellvard. På grund av det dåliga väderet under september har bara två tävlingar kunnat slutföras, nämligen SM i dubbel och uttagningstävlingen till skol-DM i Katrineholm.

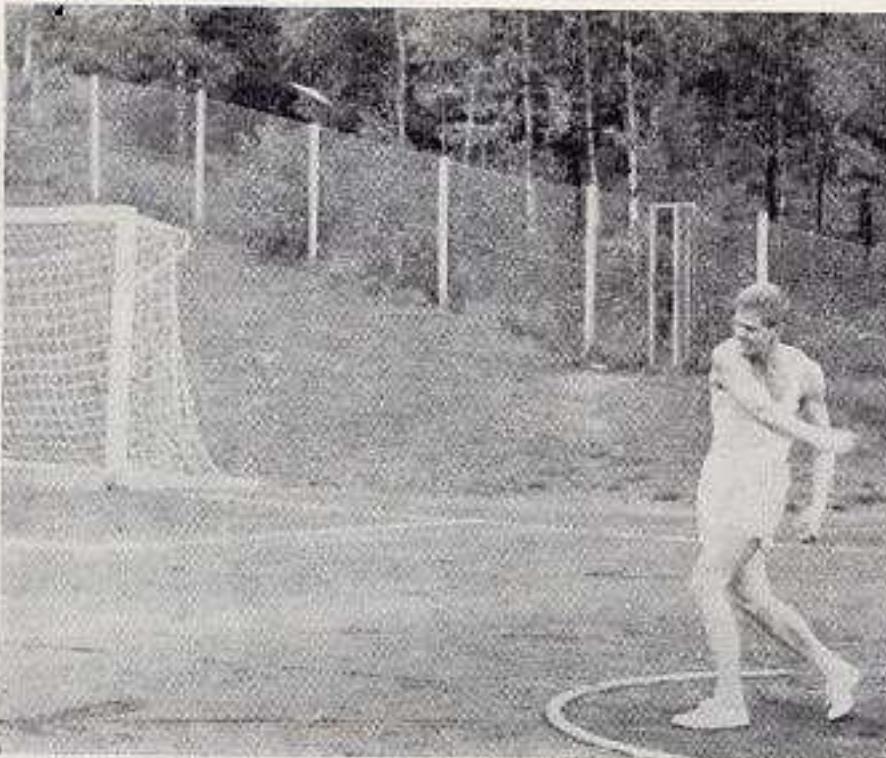
I uttagningstävlingen slog Peter Stiller överraskande tennisstjärnan Dick Löfdahl, som på grund av sitt kuratorsarbete försakat träningen, med siffrorna 6–4, 6–3, medan Wilhelm af Pedersen fick se sig slagen av den nye, lovande tennisspelaren L. E. Karlsson med de övertygande siffrorna 6–1, 6–0.

I slutspelen i Katrineholm slog sig de båda Solbackasporna Stiller och Karlsson fram till finalen, där Stiller slog den förstnämnda med 6–2, 6–4 och blev alltså skolvinnare i DM.

Det kan nämnas att Stiller är den första Solbackaelev som vunnit ett skol-DM.

I SM i dubbel gick även där segern till Stiller med sin mycket bollsäkra partner Ove Essmarch. De slog i den oerhört jämma och spänande finalen Löfdahl — Bresky med 4–6, 6–4, 7–5.

Sök.

TIOKAMPARE: Måansson, RIIb. Foto: J. Wahlqvist.

NY STORTÄVLING TIOKAMP

För första gången: 10-kamp på Solbacka med de vanliga grenarna, alltså 100 m, 400 m, 1500 m samt 110 m häck, stav, höjd och längd, kula, diskus och spjut. Hela 34 man hade anmält sig och av dessa fullfölde 18 hela den krävande tävlingen. Många fina resultat noterades.

Den 7 oktober startade tävlingarna med 100 m och längd. På 100 m höll sig genomsnittstiden på 13 sek. Bästa resultatet noterades av Hedberg, RIV, 12 sek. I längd var det flera hopp över 5 meter. Bästa resultatet näddes av Hedberg på 5,62 m. Utom tävlan nädde Berg, RIII, 6,05 m. efter endast 453 cm. i tävlingen.

Andra dagen: 400 m. I denna gren noterades det största deltagarantalet, 28. Även här

noterades fina resultat. Hedberg vann på 53,1 sek. med R. Jansson på andra plats, 55,8 sek.

Höjdhoppställingen hölls en gräregnig dag, men resultaten var därför inte dåliga. Av 22 som ställde upp var det 9 st. som klarade 155 cm. Endast Hedberg gjorde 160 cm. 165 cm. klarade Hedberg tyvärr inte.

Kulstötning, som var nästa gren, blev en uppgörelse mellan Berg, Meurling och Måansson. Berg segrade med 13,34 m. med 5,5 kg-kulan. På andra plats kom Meurling med 13,04 m. och på tredje plats Måansson med 12,05 m.

Korta häcken, alltså 110 m. häck vann Hedberg på 16,0 sek., närmast följd av Ericson, RIV.

I diskus kastade Meurling och Måansson längst, resp. 32,13 och 30,54 m. Samma dag som diskusen sågde rum sprang ett flertal av 10-kamparna även 1500 m.

Där näddes ett fint resultat av Ahlgren, LI, med 5,08,6, men han gjorde utom tävlandagen efter tillsammans med andra deltagare under 5 min. Ericson vann emellertid med 4,39,6 min. och på andra plats Hedberg på 4,41,9 min.

Hela tävlingen vanns utan handikapp, vilken räknas med 500 poäng per år från 1942, av Hedberg i stor stil på hela 4452 poäng. Med handikapp ska resultatlistan emellertid se ut så här:

1	Wahlquist	5194 poäng
2	Roglar	4895 »
3	Ericson	4524 »
4	Berg	4470 »
5	Hedberg	4452 »
6	Ahlgren	4436 »
7	Nielsen	4430 »
8	Agartz	4289 »
9	Lagerstedt	4052 »
10	Jansson	3947 »
11	Pilgård	3947 »
12	Ihse	3763 »
13	Ahström	3530 »
14	Thees	3496 »

Fina insatser vid skolseglingarna

Skolungdomens höstseglingar i september gick av stapeln i Baggensfjärden utanför Salt-sjöbaden. Mästerskapen anordnades i år av KSSS. Det nya systemet med flera klasser slog mycket väl ut, och arrangörerna kunde glädjas åt stort deltagande.

Första dagen bjöd på relativt snål vind, och det dröjde innan de båda seglingarna var avverkade.

Solbacka tog något överraskande en första placering i Flying Junior genom Mats Björn. Under de två seglingarna på söndagen hade vinden emellertid friskat i, och Solbacka kunde åter glädja sig åt flera goda resultat. Vi lyckades knipa en andraplacering bland stjärnbåtarna genom Johan Lindqvist och gästen Jakob Frisk. Mats Björn belade en hedrande fjärdeplats i sin klass, Bengt Wedlin, som seglade snipe, överraskade kanske något genom att placera sig på tjugonde plats.

Tävlingen gav god reklam åt Solbacka.

Gip.

När det gäller sportartiklar . . .

JOFA
grejor

naturligtvis

JOFA Jonssons Fabriker AB

Gunnar Niss

MALUNG

THE BACHELORS

Skolans för närvarande enda jazzband startades för ungefär ett och ett halvt år sedan av C. Hallqvist, som då spelade klarinett. Bandet bestod av, förutom honom själv, av Robert Jansson, banjo, Ted Sterling, piano, och Olle Rosell, trummor. Då Hallqvist slutade på skolan i våras, övertog »Robban» ledningen och tre nya blåsare tillkom: William Nordin, Sten Forsell och Håkan Ljunger och de spelar trombone resp. klarinett och trumpet. Diverse framträdande har gjorts. Bl. a. har man spelat före filmerna och vid Franssons studentexamen. Dessutom medverkade bandet vid FOI-BOS fotbollsseger över Sångarförbundet genom uppmuntrande spel före matchen. Träningen sker i musikrummet i Södra Gymnastiken, där f. ö. all musikövning äger rum numera.

★★★★★★★★★★★★ ★ SOLBACKAS ★ ★ JAZZ och POP ★ ★★★★★★★★★★★★

av Paul, Sherry, Olle

THE SAINTS

Ledare för bandet är Jan Hallqvist, batterist. Olle Meier, Thomas Zanden och Håkan Ardermark spelar el-bas, komp-gitarr respektive solo-gitarr. Mikael Ramel svarar för sången. »Helgonen» spelar popmusik och äldre låtar i modern version. Deras mål är att inom en snar framtid spela före filmerna.

THE AVENGERS

Fjolårets gamla pop-band »The Bachelors» splittrades delvis, då komp-gitarristen och el-basisten slutade i våras. Bandledaren och solo-gitarristen Rolf Scherrer har nu bildat det nya bandet »The Avengers». Rolf Scherrer, L 2, är ledare, solo-gitarrist och förste vokalist. Peter Stiller, L 1, trummor, är gnistan i bandet, Ted Sterling, 5⁵, den mycket skickliga komp-gitarristen och inte minst styva pianisten. Den engelska gruppen The Beatles har haft stort inflytande på spelstilen. Ted och Rolf har för övrigt skrivit många egna bitar.

Kaxis

Ahh, säger skåningen och kastar simpen, jag pyser upp på luckan. Luckan???? Elevhemmet! Ja, det slår mig plötsligt: I vilket elevhem är man bäst inkvarterad, och vilket har de flesta fördelarna?

Jättna uteslutes genast, ty jag är ingen vän av längre promenader. Hammarskog är inte stort bättre, vad det anbelangar. Österbo ligger nära idrottsplatsen och inte alltför långt från mässen, men rummen saknar tvättställ.

Norra och södra Gymnastiken är heller inte direkt hägrande, men duger gott åt realskolans elever. Sjöstugan godtas med tanke på det idylliska läget. Isolerat också om man är den typen. Intrynken söndras emellertid av en fördömt lång uppförbacke — vintertid — direkt livshotande. Alla 1 och 2 ligger något i lä jämförelse med 3:an, som

med fin utsikt och goda rum får klara överbetyg. Ekebo, latinarnas högborg, åtnjuter ett prima läge med egen skidbacke. Rummen överväldigar inte men godtas. Dagrum med TV och radio förärar överbetyg.

Västerbo är oklanderligt, vare sig det gäller ettan, tvåan eller trean. Centralt! När mässen, Kaxis och skolan. Dessutom finnes även här TV och radio i de stora och bekväma dagrummen.

Norrebo lär ha små rum intill garderoberna. Utmärkt dagrum med ovan nämnda nyhetsförmedlande ting ger ett gott överbetyg.

Reserven innehar ett bra läge med medelmättiga rum. Man besitter här även fördelen att ha överpatern som pater.

Olympen är som det låter, de flestas dröm och ideal. Rummen är också de bästa på skolan, och läget är positivt. Eget Kaxis attraherar säkert mången och TV och radio fattas icke.

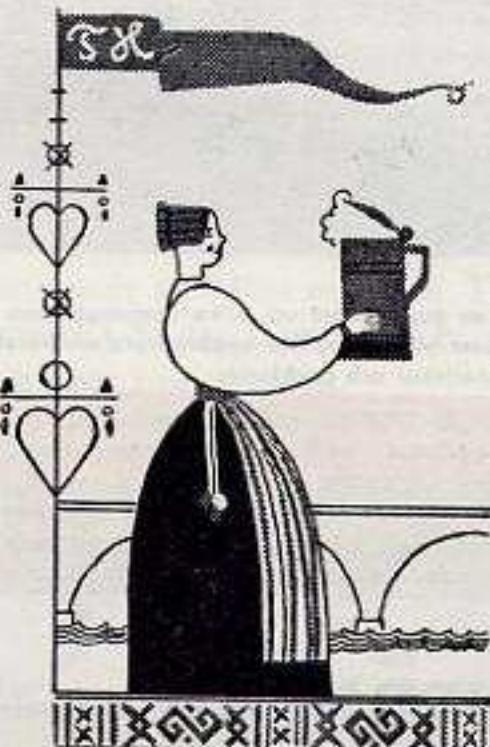
Vem längtar inte dit och huru skön är inte känslan av att ha nått dit?

Västerbonist.

plastlinje
AB HUSQVARNA BORSTFABRIK

Träffpunkt
vid
Siljan

LEKSANDS TURIST = HOTELL*

erbjuder

KOMFORT och
GOTT BORD

Otvungen och
Vänlig atmosfär

Tel. 0247/11370

Morgonbön — tvång eller frihet?

Vid elevriksdagen sommaren 1961 antog SECO (Sveriges elevers centralorganisation) ett utredningsförslag om morgonsamlingarna, vilket gick ut på att dessa inte fick vara religiösa kulthandlingar. Det finns anledning att syna utredningen närmare.

Utredningen säger: »en obligatorisk morgonsamling av andaktskaraktär är oförenlig med religionsfriheten». Varför, får man inte veta direkt, men utredningen fortsätter: »Skolan kontrollerar att vissa av Svenska kyrkans medlemmar deltar i andaktsstunden. Det bör vara en kyrklig angelägenhet och inte en statsangelägenhet.» Varför inte? Om den stora majoriteten av till Svenska Kyrkan anslutna (lät vara att anslutningen ofta är rent formell) genom riksdagen beslutar detta om sig själva? Att det vore oförenligt med den fria opinionsbildningen är inte ostridigt.

Statsmakterna har funnit morgonsamlingarna önskvärda för opinionsbildning och ger därför genom dem en viss service åt kristendomen. SECO vill annorlunda: »Själva systemet med obligatoriska an-

dakter i skolorna strider mot vår uppfattning om hur ett gott samhälle bör vara ordnat, ett samhälle där religionsfrihet råder. Man kan därför säga att många mäniskor tar skada, om också indirekt och på längre sikt.»

Utredningens ordförande var Gabriel Romanus, en i folkpartiet aktiv ateist. Häremot finns inget att invända.

Men utredningen är präglad av liberalistiska tankesätt. Därför var det mindre lyckat, att SECO antog utredningsförslaget.

Ty i denna fråga har organisationen ingen allmän elevopinion bakom sig.

Den radikalaste lösningen tycks helt enkelt vara att slopa morgonsamlingen. Varför har den tanken inte förts fram oftare än vad fallt är? Svaret ligger nog däri, att motiveringarna är andra än de förut berörda. Många vill sova lite mer. Åtskilliga ställer sig likgiltiga inför vad som behandlas vid morgonsamlingen och tycker därför att den gott kunde avskaffas. Det skulle de säkert likväl om SECO:s »allsidiga» morgonsamling.

Vad skulle det innebära om SECO:s förslag förverkligades? Till en början skulle det blott betyda två saker: psalm-sången togs bort. Katoliker,

Judar m fl vore »tvungna» att delta, ty från en andakts- och konfessionslös kultfri samling fanns inga skäl till befrielse. Så småningom finge vi höra andra lärare än kristendomslärarna.

Ateist.

Förslag till nya ordningsregler

§ 1. För den allmänna stressens skull bör varje elev vinnligga sig om att städse jäkta och hetsa sina medlärjungar. Mot läraren är eleverna förpliktade att visa tillhörig nonchalans. De skall ägna denne sin plikt uppmärksamhet, så att de ej under samvaro med lärarna gör sig skyldiga till ett gott uppförande.

§ 2. Lärjunge skall strikt åtlyda gällande tyngdlag.

§ 3. Vid möte med lärare bör lärjunge böja huvudet en aning bakåt.

§ 4. Lärjunge bör icke läsa läxor till förmiddagstimmar.

§ 5. Lärjunge bör icke läsa läxor till eftermiddagstimmar.

§ 6. För förhöjande av bänkarnas konstnärliga utsmyckning må lärjunge utföra bänkristningar med kniv. Penn-teckningar är på grund av sin kortare varaktighet mindre lämpliga.

§ 7. Vid oberättigad åverkan på skolans material ålägger det Kollegiet att bestrida eventuella reparationskostnader, såvida den skyldige icke erkänner. I så fall betalar skolstyrelsen.

§ 8. Studier på lektionerna må äga rum endast i begränsad omfattning.

§ 9. Prat och oljud från lärarens sida får ej förekomma.

§ 10. Snöbollskastning är ej tillåten med mindre än att 20% grus och småsten inblandas i bollarna.

§ 11. Kortspel bör ej äga rum med alltför små insatser.

§ 12. Lärare hara icke rätt att kritisera elev eller dennes skolarbete utan klassens medgivande.

§ 13. Det är strängeligen förbjudet att på elevhemmen använda andra elektriska apparater än brödrost, sängvärmare (elektrisk) och stryjkjärn.

§ 14. Rektors intyg om befrielse från engelska får på elevs begäran.

§ 15. Elev eller elever, som anlända med senare tåg än tillåtet, bör ovillkorligen upphämtas av rektor eller i andra hand av pater.

§ 16. Ordningsman (den stackarn) skall övervaka lärarens vädring och tavelrensgöring under rasterna.

§ 17. Skjutningstävlan eller övning från Kaxis på rörliga föremål (t. ex. hundar och barn) är förlagt till tisdagar. Eventuella överträdelser kan medföra fiskmiddagsförbud.

§ 18. Rådsmedlemmar hava tillträde till lördagsfilmer i män av plats.

§ 19. Pater bör avlämna rapport beträffande närvoro på elevhemmet till veckovakten kl. 10.00.

§ 20. Ishockey spel på elevhemmet får endast förekomma i dagrummet med veckovakts medgivande. TV-apparater tjänstgör som mål och skridskor är obligatoriskt.

§ 21. De tre sista lördagslektionerna som ursprungligen voro avsedda för idrottsverksamhet skall numera ovillkorligen ägnas åt kortspel och inomhusvistelse. Överträdelse bestraffas med avvisning från skolan.

§ 22. Fotbollsspel i korridoren skall idkas med fotbolls-skor.

§ 23. Skägg och mustascher skall vårdas väl i gymnasieklasserna, medan realskole-eleverna ha tillstånd att bärä oansad skäggväxt.

§ 24. Alla spelskulder må absolut avbetalas på veckopengen, som för övrigt inte får underskrida 30 kr. för realskolan resp. 50 för gymnasiet.

§ 25. Följande »fordon» är på grund av sitt otympliga framföringssätt förbjudna att brukas på skolan; otrimmad moped, cykel, SAAB samt alla slag av jordbruksmaskiner.

§ 26. Det är strängeligen förbjudet att framföra moped i mässen. (Atminstone under pågående mältid).

§ 27. Alla affärer elever emellan göres under båddras-ten.

§ 28. Det är förbjudet att medföra fåglar till skolan utan bur.

§ 29. Rökning är helt tillåten och Kaxis sopas av »bortsitars», som eleverna utser. Intyg fordras dock för rökning under lektion.

W. H. W-man.

Student i höst

Studentpresenter: Eklund överräcker första solbackatröjan, kurator Dick Löfdal överlämnar medlemsskapet i Föreningen Solbackapojkar.

Per-Bertil Franson, glad påg från Malmö, avlade en söndag i november studentexamen efter två års Solbackavistelse. »Frassie» fick en uppvakning utan like här på Solbacka. Förutom elever och lärare anslöt sig även mässpersonalen till hyllning för den lycklige abiturienten.

Bland gävorna kan märkas det första exemplaret av solbackatröjan och medlemsskap i Föreningen Solbackapojkar-na.

Utkommen från skolhuset bars han upp till Kaxis, där

förste kurator Dick Löfdahl och sista-ringaren Eklund högtidligt höll var sitt anförande och bl. a. bedyrade Fransons goda kamratskap, varpå han hyllades fyrfaldigt och bars vidare till mässen, där han i sällskap med sina föräldrar, rektor, några lärare och kurator Löfdahl stegade in i Gripholmssalen för kafferast och lite språkande. Strax därpå deklarerade Bertil (något tveksamt) att han närmast ämnar läsa juridik.

Zeke.

Fråga efter

VDN VARA MED
DECLARATION

**sportiga eleganta plagg
för trivsam fritid**

A B K W K A R L S S O N

GÄLLSTAD